

lečo,

Magazín

BŘEZEN 2018

LEČO PROMĚNA
30 KILO DOLE

DÍTĚ V OHROŽENÍ
TANKODROM JIH

**MARKÉTA
KONVIČKOVÁ**

„NIKDY SE NEZAVDEČÍM VŠEM!“

OSTRAVARIUM ANEB PŘÍZRAKY Z JIHU

PŘINAŠÍME ZPRÁVY Z OBVODU

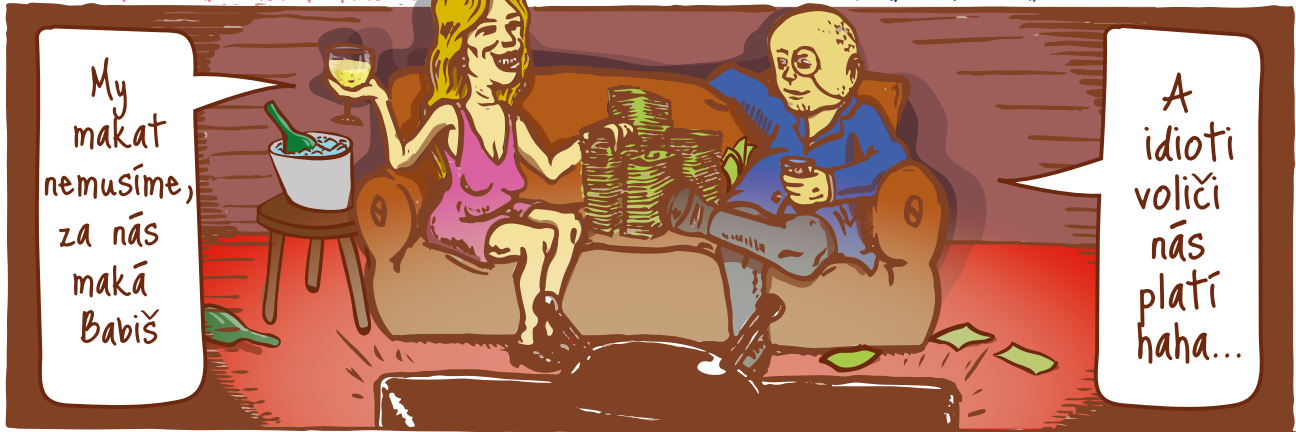
• OSTRAVA-JIH • PO 3,5 LETECH VLÁDNUTÍ ANO

Místostarostka Tichánková

Starosta Bednář

Vítejte v roce 2018!

V prvé řadě bych Vám chtěla za celý tým Magazínu Lečo popřát to nejlepší v novém roce. Přeji Vám zejména pevné zdraví, protože bez něj nemůžeme svůj život užívat naplno. Přeji Vám štěstí na lidi, kteří budou měnit každodenní rutinu běžných dní na nezapomenutelné zážitky. Přeji Vám, abyste na všem dokázali najít to dobré a nepřidělávali si vrásky malichernostmi. Přeji Vám co nejvíc času na věci a aktivity, které Vás obohacují, rozvíjejí a baví. Přeji Vám co nejčastější úsměv na rtech :-)

Dostal se mi do ruky horoskop jisté kartářky. Podle jejího výkladu bude rok 2018 rokem rodinným. Rokem, kdy zvolníme v pracovním tempu a budeme se věnovat svým dětem, rodičům, vnoučatům. Moc bych si přála, aby to byla pravda. O Čechách je všeobecně známo, že moc odpočívat neumí. Jsme pracanti, bereme přesčas, brigády navíc, sedíme v práci dlouho po jejím konci, abychom nezklamali šéfa, bojíme se říct si o zvýšení platu, stejně jako se bojíme odejít a udělat změnu. A kdo tím nejvíce trpí? My sami a naše rodina. Ochuzujeme se o okamžiky, které jsou jedinečné a nevratné – příběhy našich babiček, objetí manžela nebo úsměvy dětí.

Mým posledním přáním do roku 2018 tedy bude, abychom našli ROVNOVÁHU mezi rodinou a prací. Abychom svůj čas využívali smysluplně s těmi, kteří to ocení a obohatí náš život. Nezapomínejme, že ty nejkrásnější věci jsou zadarmo.

Vaše čerstvá maminka Eliška

Šéfredaktorka: Eliška Ulehlová

Grafika: Ondřej Lukeš

Foto: Jan Poláček / Lukáš Kaboň

Vydává: ova media solutions, s. r. o., Ve Smečkách 589/14, 110 00 Praha 1

Evidenční číslo: MK ČR E 22153

E-mail: redakce@leco-ostrava.cz

Facebook: Lečo Ostrava

Web: www.leco-ostrava.cz

Inzerce: info@ovamedia.cz

Odběrná místa magazínu Lečo najdete na stránkách www.leco-ostrava.cz

Obsah

Strana 5

Bezradnost rady městského obvodu

Radim Lauko

Politika

Strana 8 - 9

Marek Pabjan

Rozhovor

Strana 10 - 13

Dvořáčkovi

Rozhovor

Strana 14 - 15

Simply fitness

Sledujeme

Strana 22 - 25

Oktagon

Představujeme

Strana 31

Fajna dílna

Představujeme

Strana 32 - 33

Oslavy města Ostravy

Ostrava

Strana 35

Ostravarium

Komix

CO TRÁPÍ SENIORY V DPS HORYMÍROVA

“JSME NÁJEMNÍCI A NE NESVĚPRÁVNÍ PACIENTI! CHCEME, AŽ S NÁMI OBEC JEDNÁ PŘIMĚŘENĚ NAŠEMU VĚKU A NA ÚROVNI!” TAKTO REAGUJÍ DVĚ OBYVATELKY DOMU S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU V OSTRAVĚ-ZÁBŘEHU NA KOMUNIKACI S ÚŘADEM. ENERGICKÉ DÁMY SE NEBÁLY VYSTOUPIT VEŘEJNĚ NA BŘEZNOVÉM ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTSKÉHO OBVODU OSTRAVA-JIH, KDYŽ NA JEJICH PŘEDCHOZÍ OPAKOVANÉ APELY VEDENÍ OBVODU NEBRALO OHLEDY.

Marie Porubová a manželé Jana a Čeněk Knoppovi sami sebe nazývají “rebelanti z DPS Horymírova”, slušelo by jim ale spíše pojmenování “bojovníci proti lidské hlouposti a malosti”, protože se rozhodli postavit za všechny nespokojené seniory tamního zařízení. Paní Porubová bydlí v DPS již 14 let a tak se stala jejich jakousi mluvčí a na zastupitelstvu vystoupila se třemi problémy, které obyvatele DPS Horymírova trápí.

Teplo ve společných prostorách

Jako zásadní problém vnímají skutečnost, že bez vědomí nájemníků změnil úřad dodavatele tepla. Toto se totiž bezprostředně dotkne nájemníků, kteří platí i za společné prostory. Stačilo přitom málo, předem seznámit seniory se změnou a odpovědět jim na otázky, zejména kolik budou nově za společné prostory platit.

Součástí tohoto problému je i skutečnost, že byly na chodbách odstraněny regulační ventily a topení běží “na plné obrátky”. Může se to jevit jako drobnost, ale když si uvědomíte, že chodby zabírají v budově poměrně velkou plochu, pak i rozpočítané náklady tvoří nemalou položku v už tak napjatém rozpočtu seniorů. Jak sami řekli, problém to opravdu být může a byl. „V minulosti jsme dopláceli za teplo nemalé částky a nevěděli pořádně za co,” říká našťavaně Marie Porubová. „Až poté, co jsme se vzbouřili a vyvolali jednání s úřadem a tehdejším správcem objektu – realitní kanceláří Realsoft – nám byl nejen vysvětlen způsob rozpočítání, ale dokonce jsme už přestali za teplo doplácet. Je to náhoda, nebo nás předtím někdo okrádal?”

Praskliny v budově

Druhý problém, který zastupitelům Marie Porubová na jednání zastupitelstva přednesla, je ujíždějící svah na zahradě, který se projevil i v narušení statiky budovy B. „Na budově i ve vnitřních prostorách se objevily praskliny. Mám byt nejbližší svahu a bojím se, abych se neprobudila v posteli na zahradě,” svěřila se s obavami seniorka. „Když jsem jim to na zastupitelstvu řekla, starosta Bednář mi na to řekl: „Tak vás vystěhujeme!“ Takové arogantní jednání jsem ještě neviděla. Zažila jsem už hodně, ale toto ne! Ani reagovat mě nenechal, tak k čemu ta diskuse s občany vůbec je?”

Stav porostů na zahradě

U třetího bodu svého vystoupení Marie Porubová rekapitulovala: „Neříkám, že současné vedení obvodu neudělalo nic, před dvěma lety udělali prořezy. Ale nedůsledně, nikdo se s námi o tom nebavil. Už skoro rok řešíme, aby odstranili smrk zasažený rzí, aby nenakazil ten zdravý vedle. Nerozumím tomu, proč není

úřad schopen odstranit jeden strom?“ Je potřeba připomenout, že obvod má mimo jiné k těmto účelům zřízenou příspěvkovou organizaci – Technickou správu. Pokácení jednoho stromu je práce pro dva pracovníky na hodinu, techniku na to mají. Tak v čem je problém?

Zřízení autobusové zastávky

Dozvědět se něco od zastupitelů přišla i další nájemnice Domu s pečovatelskou službou v Horymírově ulici. Jana Knoppová volené zástupce obvodu žádala o zřízení autobusové zastávky poblíž sociálního zařízení. „Víte, my s manželem máme auto a jsme ještě celkem pohybliví, ale takových nás je jen pár,“ vysvětlovala důchodkyně svou prosbu. „Většina automobil nemá a sejít a hlavně vyjít kopec s berlemi a nákupem je v zimě, nebo po dešti, pro mnohé nepřekonatelný problém.“ Na její příspěvek reagovalo v diskusi následně několik zastupitelů s tím, že zřízení autobusové zastávky zamítl Dopravní podnik Ostrava. Při osobním rozhovoru pak paní Knoppová zdůrazňovala i nedostatek parkovacích míst. „Vedle stojící minigolf má rezervováno zbytečně moc míst. Mají přítom na svém pozemku velké nevyužité plochy. Proč si neudělají vlastní parkoviště a nám obyvatelům a návštěvám DPS nenechají to malé veřejné?“ podivovala se paní Knoppová. Jak mi řekli jiní senioři, v minulosti tomu tak vždy nebylo. „Víme, že minigolf vlastní bývalá vedoucí z úřadu a ta nechala značky změnit. Předtím jsme měli pro DPS vyhrazeno výrazně více míst. Ale ona si to uměla zařídit. Parkoviště původně vyhrazené pouze pro DPS se stalo po jejím zásahu veřejným parkovištěm, a to tím, že se odstranila dodatková značka. Je to nepochopitelné,“ zlobili se.

Bez zájmu

Se seniory jsme se sešli 13. března přímo v DPS, kde nás provedli zahradou a následně nás pozvali do společenské místnosti v budově C, kde se pravidelně schází dvakrát týdně cca 25 aktivních nájemníků. Během tříhodinového povídání si senioři zavzpomínali na další nelogické výměny či opravy nebo si postesklí nad chybějícím kuchyňským koutkem v blízkosti společenské místnosti. „Je pro mě zcela nepochopitelné, že si musíme chodit pro vodu a umývat hrnky na toaletu! Vždyť udělat tu kuchyňský kout a přes chodbu natáhnout vodu je otázka pár tisíc,“ řekla nám jedna z aktivních seniorek. Všichni přítomní se pak shodli, že za vůbec nejhorší považují fakt, že s nimi z úřadu nikdo vážně nejedná, jako by byli, jak sami řekli, nesvéprávní. “Bylo by vhodné taky někdy naslouchat připomínkám nám seniorům, vždyť my nejlépe víme, kde nás bota tlačí.” Po neustálých připomínkách a zejména až po veřejném vystoupení na jednání zastupitelstva se začali konečně alespoň někteří zastupitelé o problémy seniorů zajímat.

Vyprávění obyvatel DPS Horymírova mi bohužel místy připomínalo známý film s Jackem Nicholsonem “Přelet nad kukaččím hnízdem.” Těžko uvěřit, že se někdo může v roce 2018 chovat k seniorům nejen přehlíživě, ale jako k nesvéprávným. Tím “někdo” nemyslím jiné občany, ale některé představitele obvodu – pracovníky úřadu i politiky – Ostrava-Jih. Ty jsme s dotazy k tématu opětovně oslovili, ale do stanoveného termínu, nám bohužel na naše otázky nikdo neodpověděl.

Ivo Vondrák:

**„SNAŽÍM SE BRÁT PŘEKÁŽKY, KTERÉ
MĚ V ŽIVOTĚ NEBO V PRÁCI POTKÁVAJÍ,
JAKO VÝZVY!”**

ZIMA V OSTRAVĚ NEBÝVÁ Z TĚCH NEJHEZČÍCH. HEJTMAN MORAVSKOSLEZSKO KRAJE IVO VONDRÁK ALE VÍ, JAK SI I ŠEDÉ DNY ZPŘÍJEMNIT A PROZRADIL NÁM, NA CO SE TĚŠÍ, AŽ VYSVITNE SLUNÍČKO.

Pane hejtmane, jsme v období, kdy se lidé začínají těšit, až skončí zima. Jak si tu letošní užíváte Vy?

Já mám zimu rád. Takovou tu čistou, když nasněží a při procházce vám to hezky křupe pod nohama. Pravda, ty třesuté mrazy na konci února už byly i na mě dost, přesto jsem párkrát vyrazil na výlet. Třeba na Olympijský festival, kde se lidem ve skiareálech při neformálním setkání rozléval „Punč s hejtmánem“. Taky jsme si s manželkou udělali pohodový víkend v Beskydech a v těch mínus jedenácti jsme si dali pořádně do těla. Trasu mezi Ondrášovým Dvorem a Martiňákem mohu jenom doporučit. Naše hory mám opravdu rád. Ať už jsou to Beskydy nebo Jeseníky.

Navíc tam je krásně čistý vzduch...

(smích) Je mi jasné, na co narážíte. Věřte mi, že zlepšit ovzduší na severu Moravy a ve Slezsku je jednou z priorit vedení kraje. Kromě dopravy a velkých podniků situaci zhoršují lokální topeniště. Stačí se uprostřed zimy projít po některé vesnici a kouknout se, co jde z komínů. Bývá to místy hodně smutný pohled. Věřím, že se tato situace výrazně zlepší, až se podaří vyměnit všechny staré kotle za ty ekologické. Kotlíkové dotace u nás už běží, Moravskoslezský kraj je v jejich čerpání nejlepší v republice. Teď čerstvě navíc přišlo ministerstvo životního prostředí se skvělým programem. Aby urychlilo výměnu nevyhovujících kotlů, nabízí bezúročné půjčky. Takže žadatelé nebudou muset předem investovat žádné peníze, je to určitě velká pomoc. Je nutno připomenout, že ze zákona budou všichni muset do roku 2022 vyřadit z provozu staré kotle 1. a 2. emisní třídy. Doufám tedy, že nabídka bezúročných půjček spojených s dotacemi tyto výměny výrazně urychlí.

A co průmysloví znečišťovatelé?

Jednáme s nimi. A věřím, že úspěšně. Chystáme dobrovolné dohody, ve kterých se jednotlivé podniky zaváží snížit negativní dopady na kvalitu ovzduší a to nad rámec celostátní legislativy. Před podpisem je tato dohoda s Třineckými železárnami, připravujeme dohody také se společnostmi ArcelorMittal Ostrava, Veolia, BorsodChem, OKK Koksovny a dalšími. Důležitá je dobrá vůle a já jsem rád, že si vedení těchto velkých podniků uvědomuje, co je důležité.

Pojďme změnit téma. Zima brzy skončí, těšíte se na léto?

Neznám člověka, který by léto neměl rád! Samozřejmě, že se těším. Na grilovačky s přáteli, na slunce, posezení na zahrádkách, taky se snad přinutím zase chodit běhat. K létu taky patří festivaly, které si každý rok užívám. A letos jsem hodně zvědavý na TBEX, který bude hostit Moravskoslezský kraj ve spolupráci s Ostravou a Czechtourismem. Je to konference blogerů a těch, co přispívají na sociální sítě. Toto setkání se letos vůbec poprvé uskuteční ve střední Evropě. Představte si, že se u nás v Ostravě sejde přes 600 lidí ze Severní Ameriky, Evropy, ale i Asie. V průběhu konference pro ně bude Moravskoslezský kraj pořádat různé výlety. Myslím, že spolu s prostředím Dolních Vítkovic, kde se bude TBEX konat, to bude pro náš region obrovská reklama. Tito lidé budou určitě své bezprostřední zážitky sdílet a při dosahu až tří set milionů čtenářů si troufám tvrdit, že to bude mít vliv na návštěvnost našeho kraje.

To zní hodně optimisticky. Je vůbec něco, z čeho máte strach?

Víte, strach nemám rád. Je demotivující, přistřihuje křídla, zbytečně lidi brzdí. Snažím se brát překážky, které mě v životě nebo v práci potkávají, jako výzvy. Mohu mít z něčeho respekt, ale strachu se vyhýbám. Franklin D. Roosevelt řekl: „Jediná věc, které bychom se měli bát, je strach samotný,“ a já se s touto větou absolutně ztotožňuji. Chci ale upozornit, že jediný strach, který plně respektuji, je bát se o své blízké, které máme rádi.

V této souvislosti ještě poslední otázka: Jak vznikla Vaše iniciativa pravidelných příspěvků na charitu? Například na konci února jste přispěl nemalou částkou malé Barborce z Velké Polomí.

Paní redaktorko, vy mě sledujete! (smích) Ale máte pravdu. S nástupem do funkce poslance mi přibyl jeden plat. Práci ve sněmovně nedělám pro peníze, ale proto, že propojení vedení kraje a vlivu na národní úrovni považuji za velmi přínosné. Navíc mě to prostě a jednoduše zajímá a baví. Takže více než polovinu ze svého poslaneckého platu věnuji každý měsíc na dobrou věc. Tipy na ty, kterým bych takto mohl vyjádřit podporu, mi mohou lidé psát na adresu charita.vondrak@seznam.cz, za každý námět budu rád. ■

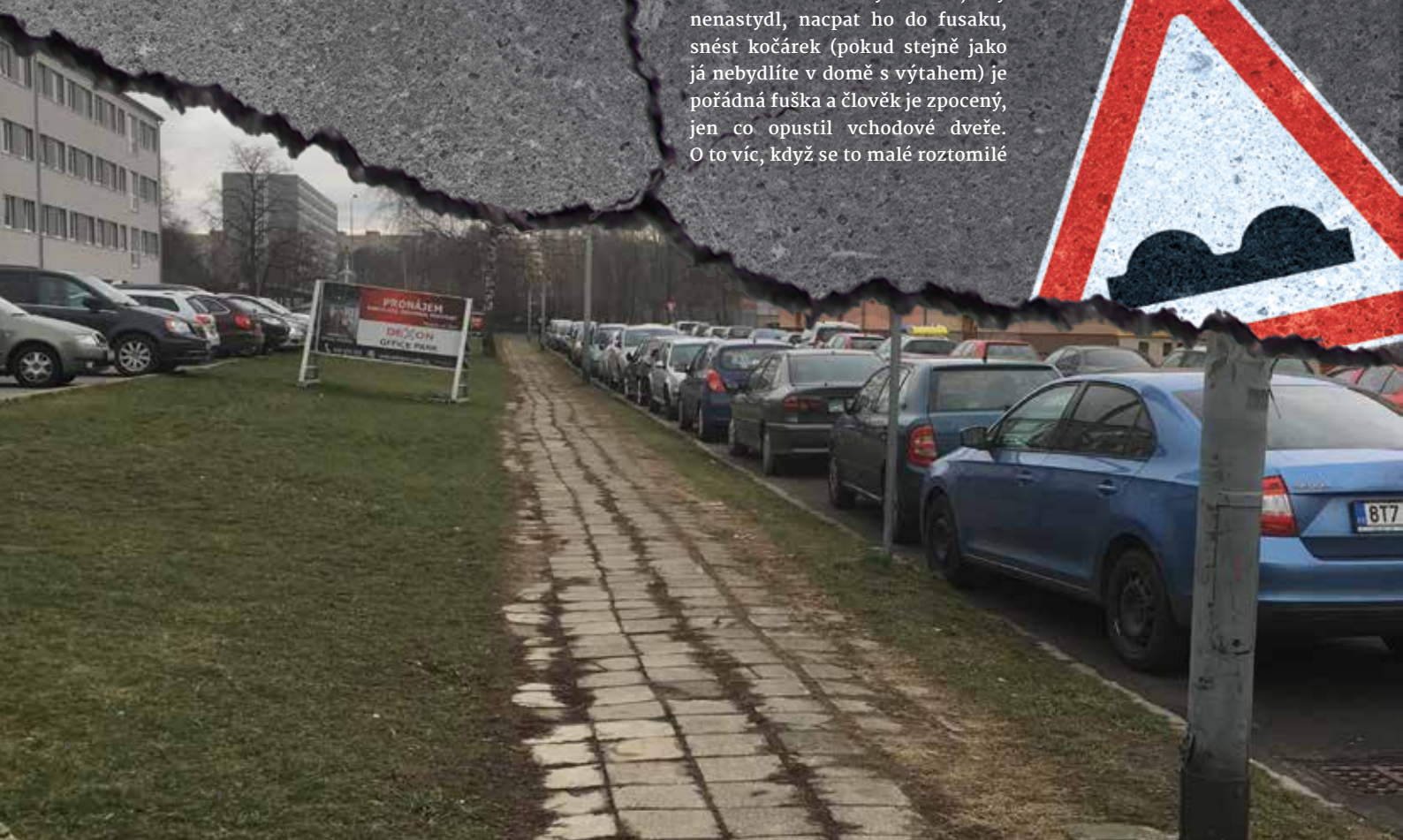

DÍTĚ V OHROŽENÍ: TANKODROM JIH

KDYŽ SE MI NA ZAČÁTKU ROKU NARODILO MIMINKO, VELMI JSEM SE TĚŠILA, AŽ POLEVÍ NEJVĚTŠÍ MRAZY A BUDU MOCI VYRAZIT NA PROCHÁZKY S KOČÁRKEM. KAŽDÝ PŘECE VÍ, JAK TO MAJÍ DĚTÁTKA RÁDA A PRO NÁS MAMINKY JE TO PŘÍJEMNÉ ZPESTŘENÍ VCELKU MONOTÓNŇÍCH MATEŘSKÝCH POVINNOSTÍ. TO JSEM ALE NETUŠILA, CO MĚ ČEKÁ.

S manželem bydlíme na Adamusově ulici v Hrabůvce nedaleko hotelového domu Vítek. Do Bělského lesa to máme sice dál, přesto jsem měla za to, že se můžu projít směrem k místnímu kostelu či tolik opěvované Jubilejní kolonii a procházka to bude stejně příjemná. Asi každá maminka mi dá za pravdu, že vypravit se s prckem ven dá z hlavně z počátku a ještě k tomu v zimě pořádně zabrat! Obléct sebe, pořádně navlíknout ten malý uzlíček, aby nenastydl, nacpat ho do fusaku, snést kočárek (pokud stejně jako já nebydlíte v domě s výtahem) je pořádná fuška a člověk je zpocení, jen co opustil vchodové dveře. O to víc, když se to malé roztomilé

stvoření začne vztekat a hlasitě plakat, protože je mu horko nebo mu padá čepice do čela, anebo proto, že vlastně vůbec netuší, proč je nacpaný v téhle teplé vypoilstrované vaně! „Honem vyrazit a hlavně houpat,“ bleskne vám hlavou podstata kočárku. „Čím víc to bude drncat, tím víc se mu to bude líbit a bude brzy spát.“ Jenže! Ne u nás v Hrabůvce.

pamatují snad kopyta koně tatíčka Masaryka. Otáčím kola kočáru opačným směrem po ulici Zlepšovatelů a připravuji synovi další dávku naklepání. Chodník je posetý malými betonovými krátery v takové četnosti, že to připomíná jízdu po oblázkové pláži. Kéž by tomu tak aspoň bylo, ale koupačka ve vlnách se nekoná, malý brouček má ale i tak mořskou nemoc a dává o sobě vědět mrzutým kňouráním. Odbočujeme na Leteckou ulici a já se děším – levý chodník měl rukopis stejného stavitele jako před průmyslovou školou a představa, že podrobím miminko dalším skokům ve fusaku, polévá mě horko z jeho stupňující nervozity. Zázrak se ale zřejmě dějí! Opačný chodník zdobí nová zámková dlažba, po které jede kočárek jako po másle s příjemným jemným vibrováním, které mile konejší drobečka. Radost nám ale vydržela jen za roh – jako když utne nastupují naše oblíbené betonové kachle, našťěstí v lepší kondici než doposud. Jeden, druhý roh a jsme doma. Místo odpočinkové procházky přicházím domů unavená od večného naklápění kočárku a uklidňování prcka, který také nevykazuje známky odpočinku a spokojenosti z první domácí projížďky. Tu další už plánujeme v jiné lokalitě. ■

Neujeli jsme ani 200 metrů a už jsem musela řešit, jak se vypořádat s velkou dírou na chodníku. „Mám ji objet po trávě plné bláta nebo sjet na cestu mezi auta?“ V hlavně zaplavené hormony se sebemenší problém jeví jako katastrofa a já lehce propadám panice. V rámci bezpečí prvního potomka vybírám variantu blátivou i za cenu toho, že si zašpiním nový kočárek a posléze i kufr auta, do kterého kola musím před odchodem domů uložit. To byl ovšem ale jen začátek. Když jedeme kolem Vítkovické střední školy, začínám s kočárkem klikovat jako zlatá Ester při slalomu. Kachličky na místním chodníku připravily první zkoušku odolnosti kočárku, o rovnosti nemůže být ani řeč, zatím ale mrně poskakuje v rámci snesitelných mezí a spí. Ještě nejsme ani na konci ulice, když se povrch mění – skončily kachličky a začalo asfaltové vlnobítí. Dítka na mě otevírá oko, jako by kontrolovalo, zda je pořad ještě v kočárku nebo přesídlilo do obrněného transportéru. Přejíždím Hasičskou ulici, situace se lepší, malý princ zavírá oko a já si oddechuju, že teď už bude naše procházka idylická. Bohužel. Jubilejní kolonii se vyhýbám, jelikož zatímco domy se opravy dočkaly, chodníky

VÝZNA

PRONÁJEM BYTOVÝCH I NEBYTOVÝCH PROSTOR V OSTRAVĚ, OLOMOUCI A PRAZE

INZERCE

WWW.VOLTAREAL.CZ

Pro zájemce nabízíme také krátkodobé ubytování v Praze v nově upravených apartmánech cca 200m od Václavského náměstí.

NABÍZÍME TYTO SLUŽBY:

Volné obchodní plochy
v areálu Kotva na adrese
Výškovická 2639, Ostrava

Administrativní prostory
v Olomouci na adrese
Farského 1117

Skladové a kancelářské
plochy na adrese Strojírenská
259, Praha 5 - Zličín

Majáles

OSTRAVA

Největší studentská akce v Moravskoslezském kraji – Majáles Ostrava – se bude, jak už jistě víte, konat v pátek 18. května. V Dolních Vítkovicích budete moci navštívit celkem pět scén, na kterých vystoupí žánrově rozmanití interpreti. Jsme si jistí, že si každý najde něco svého. Na co přesně se tedy můžete těšit?

Prvním potvrzeným interpretem, který bude vystupovat na hlavní scéně, je Tomáš Klus. Nedávno jste ho mohli vidět ve spolupráci s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Vystupoval tam ve smokingu, se sčesanými vlasy, v botách a komentoval tak, že je to příjemná změna a že to možná začne praktikovat častěji. Přijďte se přesvědčit, zda pro další ostravský koncert zachová nastolený dress code nebo se vrátí k bosým nohám a rozcuchaným vlasům. Třeba nás Zlatý slavík překvapí!

Jako další se představí Pipes and Pints – punk-rocková kapela založená v roce 2006. Přesto, že se jedná o českou kapelu, její jméno je známé po celé Evropě. Po roční pauze se stane ostravský Majáles jednou z prvních zastávek skupiny Pipes and Pints. Kromě toho je budeme moci vidět v nové sestavě. S Travisem O'neillem, irským hudebníkem, v roli zpěváka. Na podzim kapela nahrála čtyři nové skladby a momentálně je naplno zaměstnaná přípravami na novou šňůru koncertů.

Pro fanoušky drum and bass stylu si Majáles Ostrava připravil velké překvapení. Headlinerem se pro tento rok stalo londýnské Delta Heavy. Ben Hall a Simon James, členové uskupení, přivezou do Ostravy spoustu nových skladeb. Velkou pozitivní odezvu sklídila také česko-americká hudební kapela N.O.H.A. Ta vznikla už v roce 1995 a v rámci svých vystoupení procestovala festivaly celé Evropy. Noise of Human Art sice nepřijedou s novou deskou, ale poslechnete si starší skladby, které je proslavily.

Majáles Ostrava nezapomene ani na příznivce Hip hopu. Velkou nálož pořádného rapu odstartuje DJ Lucky Boy, rodák z Frenštátu pod Radhoštěm, který spolupracoval s takovými jmény, jako je Rytmus, PSH nebo Indy a Wich.

Těmito jmény to ovšem nekončí. Majáles Ostrava se ve zveřejňování interpretů teprve rozjíždí, a proto sledujte událost na Facebooku, abyste si žádné jméno nenechali ujít.

Velkou novinkou je navázání spolupráce s Čistým festivalem. „Uvědomujeme si zodpovědnost vůči přírodě a svému okolí, a proto se Majáles Ostrava může pochlubit certifikací ČISTÝ FESTIVAL. Návštěvníkům budou v celém areálu k dispozici koše na tříděný odpad. Kromě toho mohou návštěvníci ve speciálním stánku Čistý festival třídít odpady za odměny. Například za dvacet prázdných plastových kelímků získají pivo zdarma. Věříme, že se nám tímto krokem podaří vytrýdit dostatečné množství recyklovaného odpadu,“ prozrazují pořadatelé.

Před samotným majálesovým dnem bude probíhat spousta doprovodného programu, abyste si zkrátili čekání na velký den. V úterý 3. dubna proběhne zahájení v podobě Tour de pub 2018, kde se jeden šťastlivec stane Mistrem piva v Ostravě. Ani ženy zde nebudou na suchu. Pro ně je totiž připravena kratší vinná cesta. Dále se v rámci doprovodného programu můžete těšit na Deskový večer, oblíbené Fitness session, Open Mic a hlavně Majálesový průvod.

Letošní ročník bude opravdu nabitý. Ať už do doprovodného či hlavního programu. Největší přidanou hodnotou ostravského Majálesu je to, že je organizovaný čistě studenty.

PROBLÉM JMÉNEM PARKOVÁNÍ

KROUŽENÍ KOLEM DOMU, STÁNÍ V ZÁKAZU NEBO VE VZDÁLENOSTI 10 MINUT OD DOMU. JE TO I PRO VÁS BĚŽNÁ PRAXE? NEDOSTATEK PARKOVACÍCH MÍST TRÁPÍ CELÝ JIH. POTÝKAJÍ SE S NÍM NEJEN BYTOVÉ DOMY, ALE I ŠKOLSKÁ ZAŘÍZENÍ.

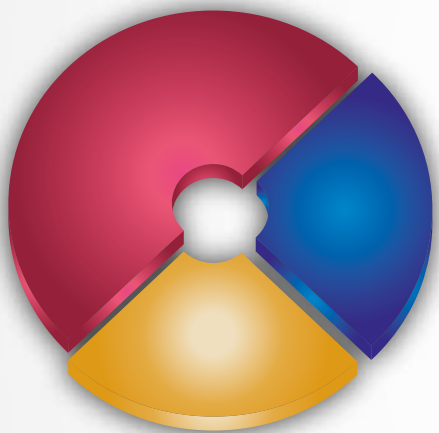
Přestože nejstarší části Ostravy-Jihu mají více než 600letou historii, současná podoba nejlidnatějšího obvodu se začala psát na konci 19. století. Tehdy se zde usídlovalo nově přichozí obyvatelstvo, které zde přicházelo za zaměstnáním do ostravských průmyslových závodů. Největší boom pak nastal v 60. letech minulého století, kdy začala mohutná výstavba sídlištních celků. Zatímco se při výstavbě počítalo s velkým množstvím nových obyvatel, stavitele zřejmě vůbec nenapadlo, že jednou bude mít každá rodina auto a některé i víc než jedno. A tak vznikaly panelové domy s byty, jejich cílem bylo na každé patro dostat co nejvíc rodin, bez ohledu na kvalitu bydlení a naprosto nedostatečné parkovací kapacity kolem domů.

Dalších 60 let je téměř pryč, ale situace se příliš nezlepšila – často je na vině blízkost dalších domů, úzké nebo jednosměrné ulice, nesmyslné dopravní značení, ale zejména okleštěnost pravidly Zákona o pozemních komunikacích a ze strany vedení obcí a městských částí neschopnost s nimi pracovat. Obyvatelé tak často nechávají svá auta zaparkovaná nesprávně a riskují pokuty. V některých případech mohou navíc zkomplikovat i dojezd záchranářů nebo hasičů. A začíná začarovaný kruh. Podle České parkovací asociace jediným řešením je vyžadovat striktně dodržování zákonů, současně nabídnout alternativní parkovací kapacity i mimo pozemní komunikace, zajistit průjezdnost vozidel IZS a komunálních služeb. Ale stačí také použít prostý selský rozum, který se z našeho života pod vlivem různých předpisů zvolna vytrácí.

Příkladem špatné politiky parkování jsou prostranství kolem školských zařízení v Ostravě-Jihu. Ředitele zařízení jsme oslovili s několika dotazy a děkujeme všem, kteří se do šetření zapojili. Výsledky mluví za vše. Na úvod jsme zjišťovali, kolik procent

rodičů, dle odhadu ředitele/ředitelky, dováží své děti do MŠ, resp. ZŠ. Tato skutečnost je důležité pro pochopení dopravní situace a (ne)dostatku parkovacích míst v okolí daného školského zařízení. Z grafů 1. a 2. je patrné, že je toto číslo nezanedbatelné. Ne náhodou proto prakticky všichni ředitelé na otázku, zda mají u školy dostatek parkovacích míst odpověděli: “NE” – viz graf číslo 3. V okolí škol tak nemají kde zaparkovat, nebo parkují kde se zrovna dá nejen rodiče žáků, ale také zaměstnanci školy. Dopravní situace je tak, zejména v ranní špičce, u mnohých škol jemně řečeno “neuspokojivá”, konkrétně takto odpovědělo 55,5 % ředitelů – graf č. 4. Ředitelů jsme se také zeptali, jak jsou spokojeni se stavem chodníků v okolí své školky či školy. Za neuspokojivý ho považuje téměř 80 % ředitelů škol, z toho čtvrtina ředitelů považuje stav chodníků za katastrofální. A kolik do zlepšení situace právě na Jihu vedení obvodu investovalo? Čtete dál!

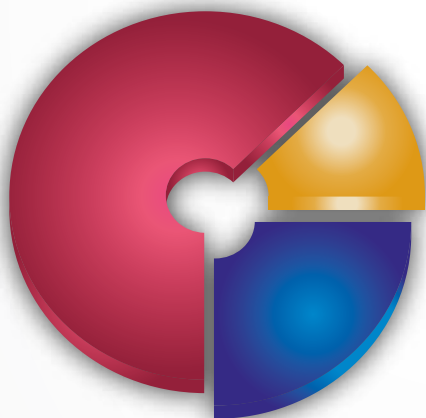
2. Jaký je stav chodníků okolo vaší školy/školky?

3. Otázka jen pro MŠ (Ihospetno, zda je/není součástí ZŠ):

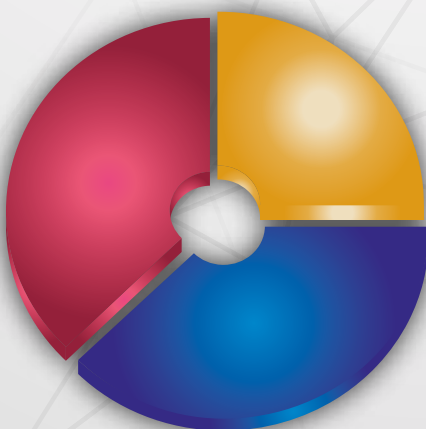
Kolik procent rodičů podle Vás vozí pravidelně své děti autem do Vaší školky?

---

4. S dopravní dostupností, bezpečností a parkováním u naší školy/školky jsme:**5. Otázka jen pro ZŠ:**

Kolik procent rodičů podle Vás vozí pravidelně své děti autem do Vaší školy?

LIDÉ PRO LEČO, LEČO PRO LIDI

V různých částech Ostravy trápí občany rozdílné problémy. Ne vždy se je ale daří hladce řešit. Lidé proto zakládají sdružení, žádají o pomoc nadřazené orgány, pokud se nedaří komunikace s těmi příslušnými, sbírají podpisy na peticích, ale hlavně nevzdávají se. O uveřejnění svých příběhů nás požádali občané hned ze tří městských částí Ostravy a my jsme se jim rozhodli poskytnout prostor, aniž bychom zasahovali do obsahu jejich textů.

DALŠÍ EXISTENCE HULVÁK NEBO JEJÍCH KONEC?

KDYSI BYLY HULVÁKY ŽIVOU MĚSTSKOU ČÁSTÍ OSTRAVY. DNES SE SEM LIDÉ BYDLET ANI PODNIKAT NEHRNOU A TAK HROZÍ, ŽE SE POSTUPNĚ OBVOD VYLIDNÍ A V NEJHORŠÍM PŘÍPADĚ I VYMAŽTE Z MAPY OSTRAVY. ABY K TOMU NEDOŠLO VZNIKLA OBČANSKÁ INICIATIVA „NAŠE HULVÁKY“, JEHOŽ ČLENOVÉ BOJUJÍ ZA OŽIVENÍ MĚSTSKÉ ČÁSTI.

AUTOR: TOMÁŠ SUCHARDA, PETR LUZAR, IVAN VEČEŘA

Hulváky jsou část ostravského městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky, kde žije okolo 1200 obyvatel. Hulváky mají bohatou historii a vznik této lokality se datuje rokem 1547. Tato lokalita měla v minulosti na svou velikost poměrně velkou občanskou vybavenost, mohla se v mnoha ohledech pyšnit např. svou základní školou (ZŠ Matrosova), mateřskou školkou, hulváckým koupalištěm, knihovnou, dělnickým domem i poštovní pobočkou. Měla dokonce i své náměstíčko s křížkem, hasičskou zbrojnicí atd. Vývoj posledních cca 25-ti let, které určuje zdejší vedení radnice pod vedením starostky paní Janáčkové, bohužel posouvá Hulváky do role pomalu skomírající městské části předurčené k trvalému vymazání samotného názvu Hulváky z mapy Ostravy.

“Vážení spoluobčané, sousedky a sousedé...”, tak začínalo veřejné oslovení iniciované třemi lidmi, Petrem Luzarem, Tomášem Suchardou a Ivem Večeřou, kterým nebyl lhostejný vývoj ani osud lokality, kde žijí a je zároveň součástí městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky.

Jsme jedni ze zakladatelů občanské iniciativy „Naše Hulváky“.

Připomínáme, že tato iniciativa vznikla před více než třemi lety z podnětu občanů, jako reakce na potřebu řešit problémy místních obyvatel, zejména v otázce kriminality a občanského soužití. Kdo by řekl, že toto téma se vyzdvihne z posledních míst pozornosti velkých politických stran na místo první. Byli jsme prozíraví a důležitost potřeby řešit tento narůstající problém jsme tušili již dříve. Proto jsme již před 6-ti lety začali oslovovat sousedy a spoluobčany, kteří měli zájem řešit problémy v místě, kde žijeme se svými rodinami, a řada z nás pracuje či podniká. Občanská iniciativa “Naše Hulváky” stále roztváří a v současné době pořádáme pro své sousedy mnoho volnočasových akcí přes léto i zimu. Postupem času nás bylo už tolik, že i samotné problémy se netýkaly bezprostředně samotných Hulvák, ale celého obvodu Mariánské Hory a Hulváky.

Hlavním důvodem, proč jsme se rozhodli zapojit do veřejného dění byla zeď z neochoty a arogance, kterou se stávající vedení našeho obvodu obehlo. Neslyší, nevidí, nechťejí řešit některé reálné problémy, které nás občany trápí! Vždy tomu tak být nemuselo, ale nyní to tak vnímáme.

OPTIMA

Pronájem nebytových prostor

☎ **Telefon: 553 810 500**

Jednou z hlavních motivací, která nás přiměla se zajímat o veřejné věci, poté i kandidovat do obecního zastupitelstva, byla především neochota lidí ve vedení naší radnice. Nechceme se zavírat za dveřmi radnice, ale být atraktivním partnerem pro lidi, kterého jsme my osobně na úřadě nevnímali, ani neměli. Jestli z důvodu, že radnici vedou přes 25 let stejní lidé a jsou unavení nebo už nedávají do práce to, co na začátku, nebo dokonce z důvodu nezájmu, necháváme na každém z vás, jaké má osobní zkušenosti. V každém případě vnímáme atmosféru mezi lidmi, kteří volají po změně.

Při občanské iniciativě „Naše Hulváky“ vznikly internetové stránky <http://www.nasehulvaky.cz/>, které poukazují na zvyšující se kriminalitu spojenou se sběrnou surovin na ulici Žákovská a s bytovnou Slovan na téže ulici, kde se soustřeďují sociálně vyloučení obyvatelé. Vedení radnice ve svém zpravodaji a spřátelené média o problémech v této lokalitě mlčí. Proto jsme rádi, že jsme dostali prostor v magazínu LEČO, který nám necenzuruje texty.

Za poslední více jak tři roky se opozičním zastupitelům Tomášovi Suchardovi a Petrovi Luzarovi podařilo otevřít na jednání Zastupitelstva městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky desítky problémů, které se týkaly obyčejných lidí a na veřejných jednáních zastupitelstva argumentačně donutit nebo pod tlakem stížností lidí přinutit vedení radnice k činnosti. Jako např. na havarijní stav bytových domů ve vlastnictvím obvodu na ul. Lázeňská - Knüpferova. Na základě našeho tlaku se tyto bytové domy neprodali a vyřešil se havarijní stav oken a vchodových dveří.

Základní problém, který spatřujeme v našem obvodu, je dvojitý přístup vedení radnice ke správě veřejného majetku, který se nachází, jak místní označují, „za kolejemi“ a „před kolejemi“. Myšleno tím částí městského obvodu, které dělí ulice 28. Ijina na dvě části, dva různé světy a tvořící dvě odlišné části obvodu mající ve správě jedna radnice. Proč radnice vytvořila tyto dva různé světy, si umíme vysvětlit jednoduše, ale o tom napíšeme příště. Jen ve stručnosti řekneme svůj dojem, paní starosta Janáčková bohužel našimi Hulváky pohrdá a nejraději by se této části obvodu zbavila. Ne, nejedná se pouze o náš dojem, paní Janáčková se tímto svým názorem vůbec netají. V jedné části se opravují chodníky do zámkové dlažby, budují nová parkovací stání, vznikají místa pro volný čas občanů a dětí a s plnou vervou zaplují a komplexně opravují obecní bytové domy. A když mírně zajde lesk jejich fasád, tak se znovu za miliony přetírají. A v druhé části „za kolejemi“, od Hulvák až po Havanu, se musí lidé hádat s vedením radnice o každou korunu na opravu cesty, chodníku či výměny nefunkčních oken v domech, kde jsou nájemníci už bezradní.

Nejzásadnější věci, po které volají nejen občané Hulvák je, ať je řešena BEZPEČNOST, ať se neutrácejí nesmyslně peníze z obecní pokladny a radnice má transparentní hospodaření, ke kterému se každý může nejen vyjádřit, ale prakticky ho i ovlivnit! Soubor nejcitlivějších problémů, které jsme řešili s radnicí se do jednoho článku určitě nevejde. Proto se budeme k jednotlivým tématům vyjadřovat postupně. Nechceme kopat do všeho, co vedení obvodu za posledních 25 let vykonalo, udělalo se mnoho dobrého. Nebojíme se jasně pojmenovat to špatné, co radnice udělala. ■

> Areály Ostrava:

VENUŠE

ul. Dr. Martíňka 1295/2B,
700 30 Ostrava-Hrabůvka

KOTVA

ul. Výškovická 110-114,
700 30 Ostrava-Zábřeh

ASTRA

ul. Plzeňská 2621/2,
700 30 Ostrava-Zábřeh

KORUNA

ul. Mongolská 1529/6,
708 00 Ostrava-Poruba

U JIŘÍKA

ul. Břustkova 670,
700 30 Ostrava-Výškovice

ZAHRADA

ul. Oty Synka 1813/2,
708 00 Ostrava-Poruba

> Areál Kopřivnice:

KOPŘIVNICE

ul. Štefánikova 1159, 1160,
742 21 Kopřivnice

OPTIMA

Optima spol. s r. o.,

Rytířská 400/22, Praha 1,
PSČ 110 00

LEPŠÍ ŽIVOT NA SLEZSKÉ

NEBÁT SE A BOJOVAT. TO JE HLAVNÍ MYŠLENKOU SPOLKU SLEZSKÁ PRO ŽIVOT, JEHOŽ ČLENOVÉ SE AKTIVNĚ ZAPOJILI DO PROBLÉMU BYTOVÝCH DOMŮ V OBLASTI SALMA VE SLEZKÉ OSTRAVĚ, ABY SE Z JEJICH OKOLÍ NESTALO GHETTO. „CÍLEM JE UKÁZAT, ŽE KDYŽ SE NĚKOMU DĚJE PŘÍKOŘÍ A OS-TATNÍ TO TAK NENECHAJÍ A ZAČNOU BOJOVAT, MOHOU HODNĚ DOKÁZAT. CHCEME VYBURCOVAT LIDI Z JEJICH LETARGIE A PŘIMĚT JE AKTIVNĚ SE PODÍLET NA TOM, JAK VYPADÁ OKOLÍ, VE KTERÉM ŽIJÍ,“ ŘÍKÁ ZA SPOLEK JEJÍ ČLENKA IVETA VOJTĚCHOVSKÁ.

AUTOŘI: ZAKLÁDAJÍCÍ ČLENOVÉ SPOLKU SLEZSKÁ PRO ŽIVOT: IVETA VOJTĚCHOVSKÁ, ZUZANA PIŠČÁKOVÁ, PETRA TYLEČKOVÁ, MILOŠ MAIER, JIŘÍ HOŘÍN, KAMIL HORÁK

Kdo jsme?

Náš spolek vznikl téměř před rokem, v dubnu roku 2017. Založili jsme jej v době, kdy došlo k prodeji několika zchátralých budov v oblasti Salma ve Slezské Ostravě. Hlavním důvodem byla snaha aktivně se zapojit a přestat jen přihlížet všemu, co se v naší obci děje. Naším cílem je přispět aktivní prací k tomu, aby se „Na Slezské,“ dobře žilo a aby zde bylo bezpečno, čisto a aby zde zákony a pravidla platily pro všechny stejně.“

Kauza domů na Salmě nastartovala celou naši činnost Spolku. Občané měli obavy, že nový majitel nastěhuje do svých nově zakoupených objektů velké množství nepříznivých občanů, kterým přispívá na bydlení stát. K těmto obavám jsme měli oprávněný důvod, neboť stejným způsobem již v minulosti současný majitel nemovitostí podnikal, a jelikož se i na Salmě, ve starých a podmočených bytech bez kanalizace začali objevovat zájemci o bydlení, rozhodli jsme se založit Spolek a připravit petici, na které je dnes už tisíce podpisů a jejich počet stále narůstá. O počátcích našeho Spolku i o tom, čím jsme za těch několik měsíců prošli, se dozvíte více na našich webových stránkách www.slezskaprozivot.mozello.cz v záložce „Náš příběh“.

Dva rozdílné pohledy na stejnou realitu.

Majitel tvrdí, že pomáhá obci i lidem, protože o domy ve špatném stavu nemá nikdo zájem a on je opravuje a vytváří z nich kvalitní byty. Jako příklad uvádí tři bytové domy na ulici Na Josefské a Michálkovické. Dnes možná vypadají hezky. Ale stačí, když se zeptáte sousedů, jak se jim v posledních 4 letech žilo:

„Pan Mitrus staví luxusní bydlení v naší ulici? Pokud je mi známo, tak tyto domy prodal a až nový majitel vytváří podmínky pro normální život.“ popisuje situaci v této lokalitě její obyvatel, pan J.S. „Za doby p. Mitruse to bylo jedno neskutečné peklo. Dnem i nocí. Domy, které odkoupil od RPG za facku a ostatní nájemníky vystěhoval, chtěl přebudovat na domov pro seniory. Takhle to alespoň prezentoval. Ve skutečnosti jen oblboval okolí, aby mohl vytvořit další komunitní smetiště. Ještě v den, kdy přebíral klíče od nemovitostí za asistence pana Žilinského, se do těchto domů začali stěhovat první Romové. Podotýkám, že většina bytů byla v dezolátním stavu. Během pár měsíců a minimálních stavebních úprav obsadil většinu bytů Romy a začalo peklo. Rušení nočního klidu bylo na denním pořádku, hlasitá hudba z oken, neskutečný řev malých sprostých děcek pozdě do noci, neustálé výtržnosti, krádeže. Hromady odpadků u popelnic, následné přemnožení potkanů. Ani nepočítám, kolikrát jsem já osobně volal policii. Poslední dobou už tam ani nejezdili. Člověk si nemohl po práci ani sednout v klidu na zahradu, protože v tom kraválu neslyšel vlastní rádio. To si nikdo nedovede představit, dokud to nezažije. Když jsem volal panu Mitrusovi a tohle vše jsem mu řekl, tak mi odpověděl, že oni jsou taková komunita, a ať si jdu stěžovat, že ho to nezajímá! Neskutečné. Prostě jedno cikánské ghetto za dozoru města, které s tím nic nehodlalo dělat. Později jsem se doslechl, že tam má nějaké páky, takže bych tomu i věřil. Vydalo by to na několik stran. Snad vám to postačí pro jednoduchý, ale krutý obrázek soužití s Mitrusovou komunitou, jak tomu sám říká. Díky za vaši iniciativu a více takových, jako jste vy.“

Co na to radnice?

Přestože jsme na problém budov na Salmě upozorňovali, necítili jsme, bohužel, ze strany obce žádnou podporu. Paní starostkou nám bylo přislíbeno, že jakmile RPG (dnes Residomo a Asental) prodá domy novému majiteli, vstoupí s ním v jednání a bude nás o veškeré komunikaci informovat. Nestalo se tak. První schůze proběhla až 14. 2. 2018.

Několik měsíců předtím, v květnu 2017, jsme písemnou formou oslovili všechny zastupitele Slezské Ostravy. Ani tam jsme příliš neuspěli. Zájem zpočátku projevilo Ano a po několika měsících zastupitelé z komunistické strany, neboť bydlí v sousedství a je to tudíž také jejich problém. Díky hnutí Ostravak se nakonec konala i výše zmíněná schůzka spolku Slezská pro život s paní starostkou, MVDr. Jeloučkovou. Dále byl přítomen místostarosta Ing. Goryczka, místostarosta Lyčka, místostarosta Ficek, radní Volný, zastupitel Podešva, Mgr. Mrázek a majitel domů, pan Mitrus.

Jsmo rádi, že se nakonec tato schůzka realizovala a odstartovala tak konstruktivní přístup všech zúčastněných stran a řešení situace ke spokojenosti všech.

Jaká nás čeká budoucnost?

Na společné schůzi na radnici majitel domů řekl: „Mám v plánu vybudovat Na Jánské (Salma) nadstandardní bydlení, včetně kamer a oplocení atd. Staré šopy patří spol. Residomo, chtěl jsem je koupit, oni to zbourají, já tam chci udělat

bazén a dát tam domovníka. Když to bude luxusní residence, tak tam určitě nebudou bydlet problémoví občané, i když nemohu nikoho diskriminovat. Ubytovny, co jsem měl, jsem už prodal, má to nový majitel.“

Jakou máme jistotu, že se podobný scénář z ulice Na Josefské nebude opakovat?

Dne 4. 2. 2018 pozval náš spolek Slezská pro život z. s., občany, kteří žijí na Salmě a v jejím sousedství, na společnou schůzi. Přišli sousedé ze Zvěřiny, Hranečnicku, Trnkovce i Heřmanic (kde v současné době hrozí podobný problém s budovou bývalé školy, kterou vlastní také pan Mitrus).

Děkujeme všem, kteří přišli mezi nás a kteří nabídli svou pomoc. Děkujeme i vám všem, kdo jste nám dali svůj podpis, držíte nám palce a uvědomili jste si, že občané mají ve svých rukou moc rozhodnout a věci změnit. Proto máme i díky Vám naději, že se stejný scénář z ulic Na Josefské a Michálkovické nebude opakovat. A my vám slibujeme, že uděláme vše, co bude v našich silách, aby se na Salmě a v jejím okolí dobře žilo a aby zde již nebyly žádné ubytovny. Zároveň nabízíme spolupráci ostatním spolkům a částem města, ve kterých mají podobné problémy. ■

INZERCE

HiTRÁDi **ORION**
... které hraje

Starosta:

DOBŘE PLACENÁ FUNKCE NEBO POSLÁNÍ?

STAROSTA. TO JE SLOVO, KTERÉ URČUJE NÁPLŇ TÉTO DŮLEŽITÉ FUNKCE. STAROSTA MÁ STAROSTI A MÁ SE STARAT. V OSTRAVĚ-JIHU TO ALE NEPLATÍ. ZDE SE STAROSTI STAROSTOVI ÚSPĚŠNĚ DAŘÍ KUTÁLET PŘED SEBOU JAKO „HRDOBCI“ SVOU KULIČKU S PROBLÉMY OBČANŮ A MASKOVAT TO ZA PRÁVNÍ BEZMOCNOST. SKRÝVÁ TAK MARTIN BEDNÁŘ SVŮJ NEZÁJEM, NEBO NESCHOPNOST?

AUTOR: RADEK HONEK

Vše začalo 23. června 2016, kdy jsem starostovi obvodu Ostravy-Jihu napsal e-mail, že podle mě je **bezpečnost v našem obvodě zanedbávána a neřeší se**. Udělal jsem tak po nepříjemné osobní zkušenosti z městské části Dubina, kdy mi byl shlukem romských spoluobčanů posedávajících na prahu domu a kouřice cigaretu marihuany, zamezen přístup ke vchodu do mého bydliště. Zavola jsem tedy na služebnu Městské policie v Ostravě-Hrabůvce, zda by mi mohli pomoci dostat se do domu a k mému údivu jsem byl odbyt tím, že **mají málo strážníků a nemají mi tam koho poslat a za druhé se jedná stále o veřejný prostor, kde se může pohybovat každý, jak se mu zachce**. Měl jsem za to, že strážník je povinen poskytnout pomoc v rozsahu svých oprávnění a povinností podle zákona každému, kdo o ni požádá. V Ostravě-Jihu se ale zaměřují zřejmě jen na pokutování za špatné parkování a měření rychlosti. Proto jsem o celém problému napsal panu starostovi Martinu Bednářovi, také jsem ho informoval o lidech, kteří posedávají na lavičkách v okolí škol a školek a konzumují za krásného počasí alkohol od rána až do večera a to i na dětských hřištích. Dělají zde nepořádek a znečišťují dětská hřiště exkrementy.

Z odpovědi kterou jsem dostal 24. 6. 2016 jsem byl tak trochu v rozpacích. Na straně jedné jsem byl ubezpečen, že o nedostatku městských strážníků ví a s vedením obvodu ho budou řešit, ale na straně druhé mi v e-mailu vysvětloval, že **za bezpečnostní problémy může předešlé vedení Ostravy-Jihu a oni za toto nenesou žádnou odpovědnost**. Byla to odpověď, kterou bych čekal od dítěte, které se snaží svalit veškerou chybu na svého kamaráda: „Za všechno může on, to už tu bylo, když už jsem přišel.“ Ale celkem mě potěšilo, že jsem dostal příslib, že se situace bude měnit k lepšímu.

Jak šel čas, po zimě přišlo jaro a s ním opět i období alkoholických dýchánek od rána do pozdního večera na dětských hřištích a v okolí družiny a školky mezi ulicemi Jaromíra Matušky a Aloise Gavly. Vnitřně posílen slibem starosty Bednáře, jsem čekal,

že strážníci Městské policie budou situaci aktivně řešit. Po tom, co jsem viděl, jak děti, které si hrály na školním pozemku školní družiny, se přes plot dívají na opilce vykonávající malou potřebu na plot školního zařízení, se to ve mně opět vzdušilo a volal jsem znovu na dispečink Městské policie, aby byli tak hodní a situaci přišli řešit. Po předešlé zkušenosti, kdy jsem volal přímo na služebnu a byl jsem odbyt slabou kapacitou, myslím stavu sboru Městské policie, jsem volal přímo dispečink na čísle 156, kde se hovory nahrávají a nemohou vás odbýt nějakou výmluvou. Mimo to, od té doby si raději každý hovor nahrávám, aby mě nikdo neobviňoval, že říkám nepravdu. Strážníci se samozřejmě dostavili a situaci řešili. Po 10 minutách byli pryč jak opilci, tak strážníci. Skvělé říkám si 1:0, ale jen 20 minut. Netušil jsem, že to byl jen první poločas. Po dalších deseti minutách se ale opílá individua vracela zpět. Situace se opakovala akorát s tím rozdílem, že než

stihli strážníci přijít, začalo pršet a shluky se rozešly. Tohle se příležitostně odehrávalo celé jaro, léto a podzim.

„Člověk nepodílející se jakkoliv na chodu státu, města, obce se pokutovat nemá, zatímco člověk pracující a platící daně ano.“

I přes moje další snahy o komunikaci se starostou i Městskou policií se vždy situace vrátila do starých kolejí. Asi bych nad tím už mávl rukou a řekl bych si, že je to zbytečné, a že se stejně nic nezmění, a kdyby se ke mně nedostaly úplnou náhodou přímo z úst jednoho strážníka městské policie zá-

sadní informace, které mě zvedly ze židle. Dozvěděl jsem se totiž, že **lidé kteří jsou problémoví a dělají přestupky každodenně se pokutovat nesmí nebo nemají z důvodu nevyzpytatelnosti pokut!** A to už je trochu moc i na mě.

Znovu jsem se rozhodl napsat na radnici. Popsal jsem panu starostovi celou situaci i konkrétní případy a telefonáty na městskou policii a doufal, že dostanu email plný příslibu a ujištění, že na problému budou ještě více a usilovněji pracovat. „**Je přeci volební rok do městských zastupitelstev a to se bude chtít ukázat!**“ myslil jsem si. Po prvním e-mailu od pana Bednáře jsem ale pěkně rychle vystřízlivěl. „Chci upozornit, že k udržování veřejného pořádku (konzumace alkoholu) byla zřízena Městská policie, kterou prosím v těchto případech informujte. Městský

obvod Ostrava-Jih nemá dány pravomoci k výkonu činnosti Městské policie,” bylo mi písemně sděleno. Poté jsem panu Bednáři zopakoval mou otázku, zda existuje nařízení pro strážníky Městské policie, aby lidé, kteří na svou osobu mají nařízené exekuce a nebo pokuty jsou opakovaně nevyhahatelné, nebyli pokutováni. Už když jsem pokládal otázku prvně, jsem si byl jist zamítavou odpovědí, protože tím by samozřejmě pan starosta přiznal otevřeně protiústavní jednání a tím pádem by se vydal všanc trestnímu stíhání on nebo za nařízení zodpovědní lidé. Další mail od pana starosty začínal v bojovném duchu: „Děkuji za Vaši reakci. **Je zvláštní, že chtějí odpovědi lidé, kteří se zároveň snaží špinit, hanit a vymýšlet si.**” Následovala odpověď dle očekávání: „Městskou policii nezřídil a ani neřídí starosta městského obvodu ani nikdo další v městském obvodu. Proto Vám bohužel nemohu sdělit, co má Městská policie nařízeno.” Takže opět jen konstatování, že pan starosta za nic nemůže a ani nic nezmůže.

Poslal jsem tedy panu Bednáři nějaké návrhy, jak by se dle mého soudu dalo těmto lidem komplikovat pití alkoholu na dětských hřištích. Jeden z nich by byl dozor strážníka s osobní služební kamerou přímo v místě, kde dochází k porušování zákona a městské vyhlášky. Myslím, že pokud může strážník vykonávat dohled nad dodržováním užívání podchodů a řešení přestupků překračování svodidel a chůzí po komunikaci mimo přechod (což je mimochodem také třeba), může být věnován stejný čas strážníka i nad dozorem dodržováním zákona a městské vyhlášky

i v okolí dětských hřišť. A také jsem se pana starosty zeptal, zda se na obecním úřadě řeší přestupky a zda mi může potvrdit nebo vyvrátit informaci, že lidé kteří mají nevyhahatelné pohledávky (exekuce) a páchají stále dokola přestupky nejsou dále žádným způsobem sankcionováni.

„Dobrý den, máte pravdu,” začínal pozitivně mail z nejvyšší kanceláře úřadu. Děkuji za návrh možného postupu. Informace z přestupkových řízení prověřím.” Za tento e-mail jsem byl rád, protože z něj bylo cítit naději, že budou možná dětská hřiště opět jen dětská. No to ale měl pan starosta Martin Bednář asi jen takovou slabou chvilkovou indispozici, která se bohužel pro občany Ostravy-Jihu brzo rozplynula. Hned následující e-mail z 31. 1. 2018 mě vrátil zase pěkně nohama na zem. Byl to e-mail plný paragrafů a odstavců ze zákona a citací městských vyhlášek, který končil větou: „Záležitosti tedy je možno řešit s Policií“. Očividně pan starosta si nechal zpracovat odpověď právním oddělením a přidal už jen svůj podpis a přání hezkého dne.

Jestli jsem to pochopil správně, tak **člověk nepodílející se jakkoliv na chodu státu, města, obce se pokutovat nemá, zatímco člověk pracující a platící daně ano.** A Městská policie to těmto lidem ještě svým výkonem umožňuje. Zeptal jsem se tedy starosty Bednáře znovu: „**Jak mám tedy postupovat, když se Městská policie vymlouvá, že z důvodu zákona o policii má svázané ruce a vy mi zase jako starosta městské části Ostrava-Jih radíte, abych se obracel na Městskou policii? Poradte mi prosím co mám konkrétně dělat?**” Odpověď byla stručná

a jasná: „Na úvod musím zopakovat důležitou informaci. Městský obvod nemá pravomoci řídit Městskou policii. Policii zřídil a financuje Magistrát města Ostravy. Vedení obvodu tedy nemá moc možností, jak situaci řešit, pokud se nezmění zákony a Statut města Ostravy. Starostové a rady městských obvodů mají menší pravomoci v naší zemi než starostové obcí, například Vítkov či Odry. **Není to přehazování zodpovědnosti. Jde o fakta.** Mou snahou bude působit na poslance PČR na změnu legislativy, ale zda tak učiní uvidíme v budoucnosti. Omlouvám se, že nemám pozitivnější odpověď,“ končila zpráva.

Poté jsem pana starostu ještě informoval, že se tedy obrátím na primátora města Ostravy a případně poprosím o pomoc i ombudsmanku paní Šabatovou. Ono totiž, jak se říká: „**Kdo chce hledá způsoby, kdo nechce hledá důvody.**” A z celé řady komunikace s panem Bednářem jsou to jen a jen důvody. Je velmi zvláštní, že pan starosta, který je členem za hnutí ANO ani jednou nezmínil, že by se spojil s panem primátorem města Ostravy Tomášem Macurou ze stejného hnutí a chtěl s ním o problému hovořit a řešit. Každé tři měsíce je navíc zasedání primátora a starostů všech městských částí, kde jsou přítomni jak ředitel Městské policie tak ředitel Policie České republiky a tento problém se dá probrat mimo jiné i tímto způsobem.

Milé vedení městské části Ostravy-Jihu, zkuste se zamyslet, co pro své občany můžete udělat, aniž by vás do toho občané museli nutit. K čemu nám je městská policie se sebelepším vybavením a technikou, když neumí ve své podstatě vyřešit banalitu v podobě alkoholiků na dětských hřištích. Omezujete herny v okolí škol a školek, aby to nemělo špatný vliv na děti, ale přitom necháte špatné vzory působit přímo za plotem školních zařízení. Pokud vás práce nenaplnuje a cítíte, že nemáte co městu dát, raději odstupte a nechte pracovat ty, co chtějí a mají. Nikdo není nenahraditelný a už jenom pohled druhého člověka na stejný problém může přinést spousty jiných řešení. Můžete paradoxně více pomoci svému městu odstoupením, než setrváním ve své funkci. ■

Pokud i vy máte podobné problémy nebojte se a napište i vy panu starostovi. Je placen i z vašich peněz, i když jste jej nevolili, je i vašim starostou a nese za vedení obraz obvodu a města politickou, a jestli má i svědomí, tak i lidskou zodpovědnost.

CESTA DOMŮ, ZN. NA VLASTNÍ NEBEZPEČÍ!

BEZMOC. TU CÍTÍ UŽ TĚMĚŘ 20 LET RADOVAN URBAN Z OSTRAVY-ZÁBŘEHU. MARNĚ SE SNAŽÍ DOMOCI OPRAVY PŘÍJEZDOVÉ CESTY KE SVÉMU DOMU, ABY MOHLI S RODINOU CHODIT A PŘIJÍŽDĚT DOMŮ, ANIŽ BY BYLI CELÍ OD BLÁTA. KOMUNIKACE PATŘÍ OBVDU, ALE NIKDO Z RADNICE SE UŽ DLOUHÁ LÉTA NEMÁ KE ZLEPŠENÍ JEJÍHO STAVU.

AUTOR: RADOVAN URBAN

Dobrý den, jmenuji se Radovan Urban a bydlím v rodinném domě na ulici Alejníkovova v Ostravě Zábřehu. Náš dům je spojen s Alejníkovovou ulicí nezpevněnou příjezdovou cestou, která se nijak neudrzuje. Když jsme se do domu před třiceti lety nastěhovali, byla cesta v poměrně špatném stavu a potřebovala opravu. Na tehdejší Národní výboře našeho obvodu jsem dostal příslib opravy a skutečně, do deseti dnů přijela četa pracovníků, ti přivezli štěrk a provedli opravu cesty. Takto opravená cesta bez problémů sloužila cca. dvanáct let bez jakékoliv údržby. Po této době, to znamená přibližně před sedmnácti lety, jsem opět zašel do stejné budovy, tentokrát již na Úřad Městského obvodu Ostrava-Jih. Našel jsem příslušný odbor a od té doby tam průběžně chodím se žádostí o alespoň částečnou opravu cesty. Neposlal jsem žádné žádosti ani stížnosti, protože jsem se domníval, že osobní návštěva bude, vzhledem ke zkušenosti s Národním výborem, účinnější. Zmýlil jsem se!

Během doby se střídali úředníci i politici a výsledek je nula. Navrhl jsem také, že pozemek pod cestou odkoupím, abych si mohl příjezdovou cestu opravit sám, ale to údajně není možné. Další můj návrh byl, aby mi přivezli alespoň štěrk s tím, že si to rozvoším a upravím sám. Ale ani na štěrk nebyly peníze. Nasypat štěrk ve vlastní režii a úpravu svépomocí mi také nebylo povoleno, protože to je obecní pozemek... Prostě kocourkov! Před víc jak čtyřmi roky mě na úřadě uklidnili tím, že je již vypracovaný projekt a vydáno stavební povolení na celkovou rekonstrukci Alejníkovovy ulice a do této rekonstrukce je zahrnuta i odbočka k našemu domu. Přibližně rok poté, tedy v roce 2014, jsem se dozvěděl, že o letních prázdninách se začíná. Když uplynulo další léto a já viděl že se zase začalo „záplatovat“ a ne rekonstruovat, bylo mi jasné, že to tento rok opět nebude. Na dotaz mi bylo zděleno, že projekt byl zrušen a co bude dál není jasné. Minulý týden jsem zašel opět na úřad, zeptat na současnou situaci. Dozvěděl jsem se prakticky to, co před čtyřmi lety.

Současný stav cesty je vidět na přiložených fotografiích. To, že nemá cenu umývat auto a někdy ani boty v době kdy není sucho, je patrné. Nepříjemné ale je, že si bahno vozím na zámkovou

dlažbu a do garáže. Není to ani měsíc kdy jsme šli s manželkou do divadla a museli jsme jít v holínkách a boty na přezutí mít v tašce se sebou. Naposledy jsem takto chodil v době, když jsem se jako kluk nastěhoval s rodiči na rozestavěné sídliště a to je před šedesáti lety. Přes všechny průběžné a hodně málo trvanlivé opravy, v tak zoufalém stavu, v jakém je dnes, ještě nikdy cesta nebyla! Díky tomu, že v ulici působí rehabilitační středisko Zámeček a vzdělávací centrum Tempo, je provoz mnohonásobně vyšší než v době před zahájením jejich činnosti. Parkovací plochy Zámečku jsou nedostatečné a auta jejich klientů a klientů Tempa projíždějí a parkují, kde se dá a likvidují travnaté plochy. V tomto množství samozřejmě likvidují nedostatečně a mizerně opravenou vozovku (poslední oprava proběhla před cca pěti měsíci). Domnívám se, že pokud úřad povolil v ulici podnikání těchto subjektů, nese zvýšenou zodpovědnost za stav této komunikace, protože vysoký nárůst dopravy se dal předpokládat. Nejedná se o jednotky ale stovky aut měsíčně. Nestěžuji si na pracovníky jednotlivých odborů, které jsem navštívil, kteří byli ochotni se mnou mluvit, stěžuji si na neschopné politiky, kteří mají v tomto případě rozhodující slovo. ■

Podpořte dobrou věc:

DARUJTE VLASY NA PARUKY PRO NEMOCNÉ NOVĚ I V OSTRAVĚ

CHCETE SE NECHAT OSTŘÍHAT, NEBO PROSTĚ JEN PODPOŘIT DOBRU VĚC, MÁTE JEDINEČNOU MOŽNOST. NADAČNÍ FOND DARUJ VLASY, NAŠEL SPŘÍZNĚNÉ KADEŘNICTVÍ UŽ I V OSTRAVĚ. V KADEŘNICTVÍ S FRAMESI SÍDLÍCÍM V PROSTORÁCH ZIMNÍHO STADIONU SAREZA V OSTRAVĚ-PORUBĚ UŽ BEZMÁLA ROK MOHOU LIDÉ DAROVAT SVÉ VLASY NA VÝROBY PARUK, KTERÉ JSOU DĚLÁNY NA MÍRU PRO NAŠE SPOLUOBČANY, KTERÉ NEMOC O VLASY PŘIPRAVILA.

Nadační fond Daruj vlasy, začal fungovat v říjnu 2016, už o měsíc později zaregistrovala aktivity fondu ostravská kadeřnice Pavla Barčáková a bez váhání fond oslovila a nabídla spolupráci. „Vzpomínám si na první slečnu, která k nám přišla, že chce vlasy darovat. Bylo jí devatenáct let a všechny jsme měly slzy na krajíčku, když jsme dělali fotky s ostříhanými vlasy a balili je do krabice,“ neskrývala paní Pavla dojetí ani téměř po roce.

V prvních měsících přišli do porubského kadeřnictví vždy jeden až dva dárci měsíčně, dnes už přichází podpořit dobrou věc minimálně pět dárců měsíčně. „Je povzbudivé vidět, jak zájem o darování vlasů roste. Za těch jedenáct měsíců už jsme měli více než třicet dárců a hlásí se další. To je dobře, protože na výrobu jedné paruky jsou potřeba vlasy dvou až tří dárců. Navíc je potřeba počkat než se sejdou vlasy se stejným odstínem a stejnou kvalitou, jak nám říkali v nadačním fondu,“ doplnila provozovatelka porubského kadeřnictví s Framesi Pavla Barčáková.

Její slova potvrdil také tým vlásenkářů, který s nadačním fondem Daruj vlasy, bez nároku na honorář a ve svém volném čase spolupracuje. Výroba paruky je velmi pečlivá a jemná práce. Kromě modelové hlavy a poutkovačů jehly potřebuje vlásenkář ke své práci hlavně dobrý zrak a zručné prsty. Navíc. Výroba paruky trvá dva až tři týdny a stojí tisíce korun. Díky dárcům a týmu vlásenkářů, je však nadační fond může potřebným darovat.

Za rok se podařilo vyrobit a darovat už 21 paruk, a to i díky přispění porubského kadeřnictví. Všichni, kteří by chtěli podpořit tento projekt, mohou volat na číslo **605 062 178**. „Rádi přivítáme

další dárci, protože velký dík patří především těm, kteří k nám přijdou a jsou ochotni darovat své vlasy na dobrou věc,“ těší se na všechny tým z kadeřnictví s Framesi v Ostravě-Porubě. ■

INZERCE

Reprezentativní zvýhodnění pro Transit Custom Kombi Van 310 L2 Trend 130 k. zvýhodnění pro ostatní verze připravíme na vyžádání. Nabídka financování pro podnikatele, není závaznou nabídkou na uzavření smlouvy, platná do 31. 3. 2018. Prodloužená záruka 5 let / 200 000 km pro Transit a Transit Custom a 5 let / 120 000 km pro Transit Connect a Transit Courier (platí, co nastane dříve). Ilustrativní vyobrazení.

Legendární Ford Transit se zvýhodněním až 141 000 Kč

**2,99%
ÚVĚR
FORD CREDIT**

**5 LET
ZÁRUKA**

JARO / LÉTO 2018 V AVIONU

KAŽDÝ ROK NÁM NEJVĚTŠÍ MÓDNÍ DOMY DIKTUJÍ AKTUÁLNÍ TRENDY PRO DANOU SEZÓNU. PRVNÍ POLOVINA LETOŠNÍHO ROKU NÁM PŘINESE MALOU RENESANCI KLASICKÝCH PRVKŮ V MODERNÍM POJETÍ. NÁVRHÁŘI SERVÍRUJÍ OBLÍBENÝ DENIM, HRAVÉ PUNTÍKY, TRADIČNÍ PRUHY A ZÁŘIVÉ BARVY. POJĎME SI TO SPOLEČNĚ ROZEBRAT.

VZORY

Pruhy, proužky a také puntíky jednoznačně vždy ožíví Váš outfit, jedná se o nadčasové vzory, které návrháři s oblibou vkládají do svých kolekcí a letos tomu nebude jinak. Široké pruhy budou jedním z charakteristických prvků fashion sezóny 2018. Pruhy lze navíc rafinovaně použít ke korekci postavy. Vodorovné pruhy sluší převážně vysokým a štíhlým ženám, kdežto svislé pruhy Vám dopomohou opticky protáhnout siluetu pokud Vám pár centimetrů chybí. Puntíky hledejte spíše na klasických a jednoduchých střížích, například šatech a sukních.

BOTY
ZARA KITTEN HEELS
699,-

KALHOTY
PULL&BEAR
449,-

OBUV

Trendy v obuvi pro rok 2018 se ponese na vlně pohodlí a komfortu. Již loni se v mnoha kolekcích objevil prvek zvaný kitten heels. Jedná se o obuv s nízkým a tenkým podpatkem. Na první pohled elegantní lodička, která podtrhne Vaši ženskou siluetu! Pokud jste sportovnější typ nebo hledáte obuv na vycházku do města, lze pak doporučit Chelsea boots nebo nápadité nazouváky, které lze najít v mnoha barevných a hravých kombinacích.

NAZOUVACÍ OBUV
HUMANIC
1.499,-

BOTY
BERSHKA CHELSEA BOOTS
549,-

DOPLŇKY

Svůj oblíbený choker odložte na chvíli stranou a nahraďte jej stylovými maxi náušnicemi. Etnické kousky inspirované módou domorodých kmenů plné střípců a přírodních kamenů budou opět v kurzu. Nikdy však nezapomínejte vybírat náušnice podle tvaru svého obličje a také příležitosti. Pamatujte, že více bývá mnohdy méně, takže jakmile zvolíte výrazný kousek, šetřete s dalšími šperky či bižuterií.

HALENKA
LINDEK
799,-

SUKNĚ
STRADIVARIUS
799,-

NÁUŠNICE
CLAIRE'S
249,-

NÁUŠNICE
SWAROVSKI
2.590,-

KABELKA
ZARA
899,-

TRANSPARENTNÍ ŠATY
RESERVED
899,-

PRŮSVITNÉ A TRANSPARENTNÍ MATERIÁLY

Poloprůsvitné při chůzi se vlnící šaty, krajkové halenky, síťovina nebo zcela průhledné materiály evokující plast a PVC – přesně tyto aplikace zahalují, ale zároveň také dávají na obdiv Vaše ženské křivky. Pokud se necítíte vyjít s vlastní kůží na trh, pořďte si alespoň průsvitné botičky nebo třeba kabelku.

BARVY

Upusťte od upjatých neutrálních tónů a přivítejte přicházející jaro sytými barvami ve svém šatníku. Ke stále trendy žluté a růžové přidejte ještě kapku oranžové, měděné a bronzové. Třpytivé a metalické odstíny Vás naladí na tu správnou slunečnou vlnu a zajistí Vám nepřehlédnutelný status ve společnosti.

JEANY
BERSHKA
799,-

SUKNĚ
PIETRO FILIPI
2.990,-

SVETŘÍK
LINDEK
799,-

DENIM

Největší stálice módní scény, letos ještě k tomu v přípustné kombinaci denim + denim. Doporučuji však vždy kombinovat pouze jeden odstín. Trendy budou džínové korzety, košile i sukně. Úzké jeany poté nahradte spíše modelem širšího střihu s vyšším pasem. Nebojte se také barevně tónovaného denimu v trendy barvách žluté a růžové.

ŠATY
HOUSE
399,-

Pozn: Ceny se mohou lišit dle aktuální nabídky

Vindy Krejčí / Úspěšná modelka, tvář mnoha kampaní, účastnice prestižních soutěží krásy a také HR managerka modelingové agentury FA FASHIONABLE.

Pro váš úsměv

LEČO SE PTÁ VEDENÍ MĚSTA

MAGISTRÁT
MĚSTA
OSTRAVY

ostravak
hnutí občanů

ODS

ANO BUDE
LÍP
POLITICKÉ HNUTÍ

HNUTÍ OSTRAVAK

Na úvod je třeba upozornit, že město je protkáno komunikacemi a dopravní infrastrukturou, které mají čtyři vlastníky - Moravskoslezský kraj, Statutární město Ostrava, městské obvody a Dopravní podnik Ostrava. Z toho vyplývá, že ne všechny dopravní stavby jsou realizovány městskými obvody či Statutárním městem Ostrava. Co se týče urychlení realizací staveb zadanych Statutárním městem Ostrava, rekonstrukce Českoobratrské ulice byla předána do užívání s měsíčním předstihem, mosty na Plzeňské ulici v termínu, stejně jako obě etapy rekonstrukce Nádražní. Možnost nařídít práci i v noci je využívána pouze ojediněle, v zastavěné oblasti je to velmi složité. Práci v noci musí schválit Krajská hygienická stanice a to včetně konkrétních typů a kusů strojů a techniky, které lze v době nočního klidu použít. Proto se k práci v noci přistupuje jen ve výjimečných případech, např. při výlukách na železniční trati apod. Pro minimalizaci dopadů stavebních prací na dopravu je nejdůležitější správně stanovit termín a harmonogram prací. Pokud je to možné, využívá se pro výluky a dopravní omezení především období letních prázdnin, kdy je doprava ve městě klidnější. Při stanovování termínů oprav je velmi důležitá také koordinace mezi jednotlivými správci komunikací, aby bylo možné najít vhodné objízdné trasy. Při zadávání veřejných zakázek se Ostrava snaží do hodnocení nabídek zapojovat více kritérií, zejména pak u zakázek na projekční práce, ale hlavním ukazatelem s nejvyšší vahou je vždy nabízená cena.

Břetislav Riger
náměstek primátora

ODS

Obecně je rychlost oprav dána podmínkami výběrového řízení. Dilema zde není v kvalitě, ale v ceně. Kratší termín ve většině případů znamená bohužel i vyšší cenu (práce v noci, o svátcích apod). Někde je komplikací také dodržení technologických lhůt (tuhnutí stavebních směsí apod.) či organizace práce (větší množství uzavírek na jednom místě atd.). Nicméně se domníváme, že pečlivým plánováním oprav, dobrou projektovou přípravou a včasným soutěžením zakázek lze některé stavby urychlit a zvýšit komfort občanů.

Martin Štěpánek
předseda klubu ODS

ANO 2011

Chápu, že jsou lidé naštvaní kvůli nepohodlí, které přinášejí opravy komunikací - ať již jde o komplikace v dopravě, hluk, prašnost atd. Bohužel dlouhodobě neutešený stav mnohých cest a mostů si ale tyto opravy vyžaduje. Nemyslím si, že hlavní problém je v neúměrné délce nebo v nízké kvalitě oprav - samozřejmě až na úplné excesy typu zvlhčené ostravské dálnice apod. Potíž je spíš ve vzájemné nekoordinovanosti takových akcí. Málo se ví, že vlastníky a správci cest a mostů na území města je několik subjektů - stát, kraj, město, obvody - a tito vlastníci se o opravách "svých" komunikací rozhodují víceméně samostatně, často jen podle toho, kdy mají na opravy peníze. Naším cílem je proto dosáhnout toho, aby byly veškeré komunikace v intravilánu Ostravy převedeny do správy města - to by přineslo ovoce v podobě lepšího plánování a koordinovaného provádění jednotlivých oprav, bez nepřiměřených dopravních komplikací a zátěže.

Tomáš Macura
primátor

Lidé si často stěžují na dlouho trvající opravy městských či obvodních komunikací. Má město „páky“ na urychlení prací bez újmy na kvalitě? Může například požadovat větší počet pracovníků či strojů na stavbě nebo přesně stanovit termín či noční práci? Nebo je vždy nejdůležitějším ukazatelem cena?

**PTÁME SE
I PŘÍŠTĚ**

ČSSD

Město Ostrava i jednotlivé městské obvody samozřejmě mohou formou zadávacích podmínek ve výběrových řízeních značně ovlivnit délku oprav komunikací. Například pouhým zkrácením délky termínu, ale i různými specifikacemi. Např. počtu zaměstnanců, strojního vybavení a podobně. Je ovšem nutno počítat také s vyššími celkovými náklady na tyto opravy. Například prodloužení pracovní doby např. do večerních hodin a o víkendech sebou přináší také zvýšené náklady na práci přesčas a příplatky. Jak je vidět v některých evropských metropolích, jsou opravy komunikací prováděny i v nočních hodinách za umělého osvětlení. Výjimečně je takové pracovní nasazení vidět i v ČR.

Zde je třeba rozlišovat důležitost zkrácení termínu výstavby ve vztahu k navýšeným nákladům na realizaci. Také je nutno při výstavbě či opravách brát na zřetel nutné technologické přestávky, které někdy mohou vypadat jako nicnedělání, ale ve skutečnosti to tak není.

Důležité dopravní stavby, které občany města nejvíce omezují v dopravě, spadají do správy města Ostravy, ale i do správy Moravskoslezského kraje a také Ředitelství silnic a dálnic. Zde vidíme velký problém v komunikaci ale i velkou možnost ke zlepšení. Zlepšení komunikace mezi zmíněnými úřady by zlepšily časovou návaznost oprav jednotlivých důležitých dopravních tepen v Ostravě.

Je nutno také dodat, že mnoho realizací staveb na začátku tohoto volebního období připravili ještě náměstci za ČSSD. Realizace důležitých oprav od investičního záměru po kolaudaci stavby trvají několik let. Z našeho pohledu město v posledních letech velmi zpomalilo své tempo, což se teprve nyní začíná projevat v celé investiční výstavbě.

Jana Vajdíková
předsedkyně ČSSD Ostrava

KDU-ČSL

Milí občané, stejně tak jako Vás i mne štve rozkopané cesty a chodníky, které nám všem ztrpčují život. Všichni víme, že opravovat a rekonstruovat dopravní síť je nutné a snahou je zajistit jejich lepší funkčnost a zkrášlit naše město. Proto také soudný člověk dokáže pochopit a akceptovat, že holt tu a tam musíme strpět nějakou objížďku, nebo přejít na protější chodník.

Nicméně všeho s mírou. Pokud na dlouhodobě rozkopané cestě pouze s obtížemi evidujeme několik osiřelých dělníků a siluety odstavených stavebních strojů, není se čemu divit, že v nás tento stav nenabudí pozitivní emoce. A je skoro jedno, zda se jedná o místní komunikace, nebo ty, jejichž vlastníkem je město, kraj či stát. Argumentace „nemáme dostatečné kapacity“ může být sice oprávněná, ale pak se dotyčná firma neměla hlásit do soutěže na zhotovitele akce. Stejně tak argumentace „nejsou peníze“, v situaci, kdy téměř výhradním zadavatelem je erár v podobě státu, kraje nebo obcí, je naprosto lichá.

Problém je asi někde jinde. Když nám na mysli vyvstane noční pohled na reflektory ozářený opravovaný úsek dálnice s lesem přileb a mihotajících se reflexních vest dělníků západně od našich hranic, okamžitě nás logicky napadne: „Proč by to takto nemohlo fungovat i u nás?“ A pak nám šéfové stavebních firem řeknou: „Máme špatnou legislativu, jiné podmínky pro zaměstnávání lidí, nedokážeme zajistit tolik pracovníků na tak krátkou dobu, nasvícení vyžaduje značnou energetickou náročnost a tím i prodražení prací. Nehledě na vyšší pracovní úrazovost v nočních hodinách“. A legislativci přijdou s dalším neprůstředným argumentem: „Rozhoduje nejnižší cenová nabídka“. Naštěstí tento argument už neplatí zcela bezvýhradně. Ale nepodléhejme skepti. Pracujme a věřme, že krůček za krůčkem dospějeme do stavu, kdy běžné závady na cestách budou opravovány během víkendu (jak to ostatně umí i náš dopravní podnik) a oprav chodníků si snad ani nevšimneme.

Zbyněk Pražák
předseda OV KDU-ČSL
a náměstek primátora

KSČM

Do jisté míry se dají opravy městských a obvodních komunikací zkrátit tím, že by hodnotícím kritériem kromě nejnižší ceny byla také délka termínu realizace. Tím by byl zhotovitel motivován nabídnout zadavateli nejen nejvýhodnější cenu, ale také nejkratší termín realizace. Otázka dodržení kvality je pak spíše otázkou kvalitního stavebního projektu, vykonávání důsledné kontrolní činnosti nejen na konci, ale také v průběhu stavby. To vše by mělo být realizováno v kombinaci s patřičnými sankcemi za nedodržení kvality a samozřejmě také termínu realizace. Požadovat po zhotoviteli větší počet pracovníků a strojů na stavbě, či práci v noci není samo o sobě efektivní.

Kromě Ostravských komunikací, a.s., kde jsem v dozorčí radě, nevím o tom, že by někdo další takto postupoval. Zkušenosti jsou takové, že se dá termín realizace tímto způsobem zkrátit i na polovinu původního předpokladu. Práci v noci si umím představit pouze tam, kde stavební činnost by nenarušovala noční klid našich spoluobčanů. A to vzhledem k charakteru otázky na chodníky a komunikace je velmi nepravděpodobné.

Bohužel město a také jednotlivé městské úřady zpravidla volí cestu pro ně nejjednodušší, kdy hodnotícím kritériem je pouze nejvýhodnější nabídnutá cena a termín realizace neřeší.

Josef Babka
předseda Klubu KSČM v Z SMO

Markéta Konvičková:

**„ČLOVĚK SE NIKDY NEZAVDĚČÍ VŠEM, ALE HLAVU
SI Z TOHO NEDĚLÁM.“**

PRO NĚKoho BYLA DLOUHO JEN HVĚZDIČKOU ZE SUPERSTAR. MARKÉTA KONVIČKOVÁ ALE V TELEVIZNÍ SHOW TVOJE TVÁŘ MÁ ZNÁMÝ HLAS UKÁZALA, ŽE MÁ V SOBĚ VÍC NEŽ PĚVECKÝ TALENT, A TAK NENÍ DIVU, ŽE NA SEBE MUZIKÁLOVÉ A FILMOVÉ NABÍDKY NENECHALY DLOUHO ČEKAT. 23LETÁ BLONDÝNKA VŠAK ZŮSTÁVÁ VĚRNÁ ZPÍVÁNÍ I SEVERNÍ MORAVĚ.

Velmi mě překvapilo, že žijete v Ostravě. Nemyslím to zle, ale většina „hvězd“ se s rozjezdem kariéry přestěhuje do Prahy. Co Vás drží v Ostravě?

Vysoká škola. Když jsem se rozhodovala, co budu po střední škole dělat, říkala jsem si, že je dobré mít zadní vrátka. Navíc jsem fakt srdcař, mám tady na Moravě rodinu, kamarády. A z Třince, kde jsem se narodila, není Ostrava tak daleko. Takže abych do školy nemusela denně dojíždět, přestěhovala jsem se do Ostravy. Jsem tady čtvrtým rokem a zatím to nehodlám měnit.

Říkáte, že jste myslela na zadní vrátka – čemu byste se tedy chtěla věnovat, kdyby nevyšla dráha zpěvačky?

V podstatě variantu, že by to nevyšlo, zamítám. (smích) Zpívání mě baví a živí. A zatím to funguje! Když nad tím přemýšlím, nikdy jsem nebyla typ člověka, který by chtěl někde sedět od osmi do čtyř. Vůbec tím nechci shazovat kohokoliv, komu to tak vyhovuje. Jde o to, že na to nejsem zvyklá, nikdy jsem nic takového nedělala, takže kdybych nezpívala, chtěla bych práci „rozlítanou“, v pohybu. Studuju marketing, takže bych mohla například dělat v nějaké agentuře projekty, vymýšlet reklamní spoty nebo provozovat nějakou jinou tvůrčí činnost, která je mi prostě blízká.

Jak se dá skloubit vysokoškolské studium a kariéra zpěvačky?

Nedá. (smích) Je to kolikrát o zdraví, protože zkouškové období je jako naschvál vždy, když mám největší sezónu, což jsou měsíce prosinec a leden. V tomto období vrcholí plesy a firemní večírky. V červnu zase začínají různé městské slavnosti, festivaly a podobně. Například během prosince jsem měla šestnáct vystoupení a do toho jsem musela zvládnout zápočty a zkoušky. Škola mi naštěstí vychází maximálně vstříc a vždycky jsme se po individuální domluvě dohodli na přijatelném termínu. I tak se ale stalo, že jsem musela opakovat čtvrtý ročník, protože jsem se kvůli show *Tvoje tvář má známý hlas* musela na čtyři měsíce přestěhovat do Prahy.

Právě tahle show měla v Česku obrovský úspěch. Jak na pořad *Tvoje tvář má známý hlas* vzpomínáte?

Nedávno jsem měla splín a koukala jsem na sebe na YouTube, což normálně nikdy nedělám, a zapnula jsem si čísla, na která jsem nejvíc pyšná – Pitbull, Aretha Franklin a Rasmus, protože se v těchto dílech podle mě i nejvíc povedly masky. Smála jsem se u toho a říkala jsem si: „Jak já tohle jednou vysvětlím dětem? Že v té masce pána, který jako úchyl osahává tanečnice, je schovaná maminka.“ (smích) Mám na tento projekt opravdu krásné vzpomínky. Byla to skvělá zkušenost. Poznala jsem spoustu lidí, na které jsem jako malá koukala v televizi, ať už je to Martin Dejdar, Tatiana Vilhelmová, Adélka Gondíková, nebo další, takže vzpomínám opravdu ráda a moc mě potěšilo, že si mě pozvali i do dalších řad a mohla jsem se na nich spolupodílet.

Můžeme prozradit, jak každý díl vznikal? Kolik času jste měli na přípravu jednotlivých vystoupení?

Na konci každého dílu se losuje pro každého nová osobnost. Tím je dána náplň přípravného týdne. Například jsem dělala Pitbulla a hned následující den jsem ho musela hodit za hlavu a učila jsem se být Rihannou. Začaly choreografické tréninky, hodiny zpěvu a herecké lekce. Fyzicky jsme na to měli pět dní, protože jsme většinou jeden den potřebovali na oddych. Natáčelo se třeba čtrnáct hodin, což bylo neskutečně vysilující, včetně toho, že jsme třeba sedm hodin seděli v maskérně a kostymérně. Takže jsme začali v sobotu, s tréninky a přípravou jsme pokračovali do

astředy, kdy začínaly generálky, natáčení probíhalo ve čtvrtek a jelo se nanovo. Musím zodpovědně přiznat, že já jsem se svými pěti dny byla v pohodě a v klidu proti ostatním, protože ti měli navíc divadelní představení nebo jinou práci. Já jsem zpívala maximálně v pátek nebo sobotu večer. Například Adélka Gondíková odjela na tři dny na Moravu kvůli představení. Obdivuji, jak vše s přehledem zvládla. Opravdu klobouk dolů!

Jak náročné pro Vás bylo naučit se všechny texty?

Mně to nevadilo. Kéž by mi to tak šlo i ve škole! (smích) Mám obrovskou výhodu, že si třikrát poslechnu písničku a text si pamatuji. Ale vím, že ti, kteří neumí anglicky, s tím mívali velké problémy. Bylo to pro ně o to náročnější.

Zmiňovala jste Pitbulla, Rasmus. Byli to pro Vás interpreti nejen nejkrásnější, nejbližší, ale i nejnáročnější?

Nejtěžší bylo skutečně sezení v maskérně. (smích) Nejdéle trvala přeměna na Arethu Franklin, protože mě vycpávali, abych byla tlustá, dělali mi silikonová líčka a nos, vytvářeli paruku a nakonec mě celou přestříkali na černo. To bylo fakt náročné. V případě Pitbulla málem byli nuceni číslo zrušit, protože museli schovat mé vlasy, kterých mám opravdu hodně, aby mi udělali pleš, ale zároveň to nesmělo vypadat, že mám dvojitou lebku. (smích) Nakonec vymysleli novou speciální techniku, kdy vytvořili konstrukci kůže na krku a zádech a k ní mi mé vlasy přišli a schovali. Jak se jim to povedlo, můžete posoudit sama, ale za mě to bylo neskutečné! Opravdu jsem tam nenašla ani kus sebe. Musela jsem se smát, když jsem se viděla v zrcadle. Díky tomu jsem navíc mohla sebe zcela odhodit a vžít se do postavy, kterou jsem měla ztvárnit, což mi pomohlo ta kola vyhrát a pomoci organizacím, které jsem si vybrala.

Tato show není jen o zpívání, ale také o tom umět se vžít do role. Myslím, že Váš herecký talent se v ní naplno projevil. Přišla v návaznosti na tuto soutěž nějaká nabídka role?

Paradoxně jsem dostala hodně nabídek do muzikálu nebo do filmu, ale jsem člověk, který nemá rád, když se něco dělá napůl. Trápí mě, že se v současnosti snažím skloubit školu a zpívání, a dělám každou z těch věcí tak trochu napůl. Nedokážu si představit, že bych jako zpěvačka líkala ještě po muzikálech nebo filmech. Obnášelo by to také žít v Praze. Takže slušně jsem tyto nabídky proteď odmítla, protože se chci věnovat prioritně zpívání a jiné ambice v tuhle chvíli nemám.

Ted' Vás svým způsobem svazuje škola, ale co potom? Mnoho herců i zpěváků bere třeba muzikály jako dlouhodobější stálou práci a zdroj příjmů ...

A o to jde. Mnoha lidem stačí, že jim jednou měsíčně přistane na účtu výplata, a jsou klidní, že mají na nájem. Je pravda, že mně nikdo nezaručí, že koncerty budou, že mě lidi budou chtít i za rok, za dva, ale zatím to osm let funguje a já to nehodlám měnit. Navíc ani muzikálně zpívat neumím. Nejsem zaměřená na muzikálový zpěv. Podle mě na to člověk musí mít typický vypravěčský hlas, který já nemám, takže do tohohle zelí neležu.

Pojďme zavzpomínat na Vaše začátky v Superstar. Dají se ta dvě show porovnat?

Porovnat se dají v tom, že jsem coby patnáctiletá holka z maloměsta taky musela na tři měsíce opustit domov a přestěhovala jsem se tehdy do Bratislavy. Místo autobusem jsem jezdila limuzínou a každý týden se na nás v televizi – stejně jako u Tváře – dívaly miliony diváků. Ve Tváři jsem cítila daleko větší zodpovědnost vůči týmu lidí, který si mě vybral, a nechtěla jsem zklamat je ani sebe. V Superstar jsem byla jen za sebe. Ve Tváři pak bylo navíc herectví, tanec a masky. Bylo to celkově náročnější. V patnácti mi to bylo trochu víc jedno. (smích)

Jak zvládali Vaše hudební začátky rodiče? Měli o Vás strach?

Bylo to pro ně opravdu těžké. Mně bylo vcelku jedno, co a jak bude. Dostala jsem se do finále Superstar, to bylo pro mě hlavní. To oni řešili důležité praktické otázky typu: Jak se do Bratislavy dostanu, kde a jak budu bydlet ... Já jsem jim na to říkala: „To je jedno! Buď mě pustíte, nebo uteču.“ (smích) Prostě puberťačka, co Vám budu říkat! (smích) Měli oprávněné obavy, ale pochopili, že si stejně udělám, co chci, takže otočili a podpořili mě. Do Bratislavy mě pustili a moc mi pomáhali. Jsem jim za to vděčná. Po tom, co jsem

zažila, nevím, jestli bych svoji patnáctiletou dceru na tři měsíce pustila samotnou do Bratislavy. (smích) Takže všechna čest mým rodičům, že to zvládli a překonali. (smích)

Už tehdy se řešilo, že jste své vypadnutí vzala naprosto v pohodě. Vám to opravdu nevadilo?

Vždyť jsem skončila devátá z jedenácti tisíc lidí! (smích) Asi jsem si trochu pobřečela, ale už jsem tak nějak dopředu vnitřně tušila, že vypadnu, takže jsem byla trochu připravená na to, že v souboji s Denisem Lachem prohraju. I tak jsem tam se všemi zůstala až do konce, protože jsme měli domluvených několik koncertů po České republice, dokonce i O2 arénu. To byl pro mě, coby mladou holku, neskutečný zážitek, protože v největší české hale stojíte před tisíci lidmi a oni Vám fandí. Tehdy to byla zlatá éra Superstar. Důležité bylo hlavně zůstat nohama na zemi, mít oporu v rodině a mít kolem sebe správné lidi, kteří pomůžou, ale nenechají Vás se z toho všeho zbláznit. Najednou Vám totiž začnou chodit peníze na účet, máte pocit, že Vás všichni všude chtějí a že to tak bude pořád, aniž byste pro to musela cokoli udělat. Měla jsem opravdu štěstí, že mě naši udrželi a já jsem nezblblá.

Je to tedy práce rodičů, nebo jste od přírody zodpovědná?

Jsem opravdu krásně vychovaná, což můžu bez skromnosti říct. Maminka sama vychovala mě a bratra, chodila do práce a ještě po nocích šila, abychom měli všechno, co jsme potřebovali. Já jsem závodně tancovala a bratr hrál hokej. Taneční střevíčky i hokejky a chrániče nejsou levná

záležitost. Navíc děti pořád rostou a potřebují každý rok nové vybavení. A maminka dělala všechno pro to, aby nám mohla koupit, co jsme potřebovali. I když jsme měli obnošené brusle nebo starší šaty, mohli jsme dělat, co jsme milovali, čehož si neskutečně vážím. Maminka a prababička mi hodně pomáhaly. Maminka mi třeba do mých dvaceti let spravovala i finance! Dala mi kapesné a řekla: „Víc ti nedám, starej se!“ (smích) Zcela sama hospodařím vlastně poslední dva roky.

Vy jste měla velké štěstí, že se Vás hned po Superstar ujal manažer, psal pro Vás písničky Michal David nebo Petr Bende ...

Dneska bych některé věci udělala jinak, ale tehdy nebylo na co čekat. Superstar skončila v prosinci a já jsem v květnu křtila album. Poskládat za pět měsíců šestnáct skladeb byl opravdu frmol. Bylo ale skvělé, že Michal David už měl připravené písničky, Péťa Bende měl taky nějakou zásobu, takže mi napsali, co mají, a já jsem si podle svého vkusu vybrala, co mi bylo sympatické a co bych chtěla dělat. Album v Třinci pokřtili Michal David a Leoš

„Báli jsme se, že Romům bude vadit čeština a Čechům romština, ale překvapivě to zafungovalo.“

Mareš, což bylo taky super. (smích) No a v listopadu jsem vydala páté album. To je šílené! (smích)

Jaké to poslední album je?

Pojmenovali jsme ho jednoduše – Já. Z každého alba, které jsem zatím vydala, jsem vybrala písničku, která je mi nejbližší, plus jsou tam starší věci, které na žádném albu nikdy nevyšly, jako třeba česko-romské duety s Honzou Bendigem „Bloudím“, „Toužím“ či další duety, ale taky je tam nová písnička „Ty“. Na obalu mám přes pusu rolák, kterým dávám najevo, že není třeba CD nijak víc charakterizovat. Je to ukázka toho, jak jsem za osm let vyrostla z holčičky v 23letou ženu. Některé písničky dostaly nové

aranžmá, aby zapadly do celkového konceptu a stylu RnB, swingu nebo jazzu, který mám ráda. Jsem na to album pyšná a stojím si za ním do poslední nitky.

Jak vznikl nápad na česko-romský duet s Janem Bendigem?

Vymyslel ho Honza v baru na Stodolní. (smích) Říkal: „Markétko, my si spolu zazpíváme, a to česko-romsky.“ Říkala jsem si, že na to do rána určitě zapomene. Ale nezapomněl, do roka jsme ho vydali a na YouTube má skoro sedm milionů zhlédnutí. Je to úžasné. Báli jsme se, že Romům bude vadit čeština a Čechům romština, ale překvapivě to zafungovalo a oba „tábory“ si zpívají s námi. (smích)

Klipy k duetům jste natáčeli v zahraničí. Kde to bylo?

První klip jsme natáčeli ve Švýcarsku. Byli jsme v luxusním resortu, měli jsme k dispozici nádhernou chatu v horách a celé prostředí bylo samo o sobě krásně fotogenické. První klip končí tím, že nastupuju do letadla a letíme do Tunisu, kde se odehrává druhý klip.

Zdalo se mi to, nebo v klípech vystupoval i Váš přítel?

(smích) Nezdalo. Chudák. (smích) Vystupují tam vlastně všichni, kdo jeli s námi. Přítel hraje mého muže, moje vizážistka hraje přítelkyni Honzovi Bendigovi ... Takhle jsme to všechno jednoduše poskládali a jsme z toho nadšení! Každý večer jsme si sedli, nalili si víno a řešili jsme, co budeme točit následující den. Všichni jsme z toho měli radost. Možná i to dopomohlo k úspěchu obou klipů.

V jednom z těch klipů jste se vdávala!

Ano, v prvním ve Švýcarsku. Měli jsme půjčené svatební šaty. Můj přítel hraje úspěšného byznysmena, žijeme v luxusním domě,

jenže on pořád pracuje a já jsem nešťastná ženuška, která na něj pořád čeká. A do toho mě láká na dárčky nějaký zahradník. Nakonec jsem si vzala svého přítele byznysmena, ale utekla jsem mu se zahradníkem. (smích)

Jak jste si užila falešnou svatbu?

No, musím říct, že obdivuji některé ženy, které jsou schopné trpět pro krásu, protože já jsem v těch šatech byla asi čtyři hodiny a nemohla jsem skoro dýchat! (smích)

Můžete mít i pohodlné šaty!

To doufám! Zařekla jsem se, že tohle absolvovat nebudu! (smích) Ať mi dá někdo něco, co vlaje, a my se vezmeme na pláži ve Španělsku.

Takže byste se jednou vdávat chtěla ...

Ano, určitě, jen ne tady s miliardou lidí za zády, s fotografy, kamerami ... To ne. Když už, tak někde sami, maximálně maminka a pes. (smích)

Přijde mi, že čeští fanoušci jsou mistři v kritizování, pomlouvání, nadávání. Jak zvládáte hatery na sociálních sítích? Berete si jejich komentáře osobně?

Ne, snažím se to osobně si nebrat. Mám spokojený vztah, stále dost práce, jsem se sebou spokojená, a k tomu v Ostravě mám relativní klid. Když pak ježu do Prahy, udělám rozhovor, ve kterém se dočtu, jestli mi to slušelo, nebo jestli jsem ztloustla, a přejdu to s úsměvem. Spíše jsem během Tváře sledovala na sociálních sítích reakce na moje vystoupení a dočetla jsem se, že se pořád hloupě chichotám. (smích) Člověk se nikdy nezavděčí všem, ale hlavu si z toho nedělám. Většina komentářů byla pozitivních, takže jsem to asi dělala dobře. Ale fascinuje mě, že někdo má potřebu to tam vůbec napsat.

Jak odpočíváte?

V podstatě jsem neskutečný požitkář. Máme s partnerem rituál. Když se potkáme doma, společně nakoupíme a vaříme klidně dvě hodiny večeri. Povídáme si, popijeme víno, sedneme si na zimní zahradu, kde zapálíme svíčky, a užíváme si večer bez telefonů a televize. Mám to mnohem radši než někde venku ve vinárně nebo v restauraci. Hlavně si opravdu ráda povídám, což je podle mě dneska moc důležité, protože si všichni píšeme, posíláme obrázky, ale osobně si už moc nepovídáme. A to je velká škoda.

Co Vás čeká v nacházejících měsících?

Jsou to hlavně městské slavnosti, oslavy, večírky, festivaly. Té práce je naštěstí dost. Já tomu říkám práce, ale zpívání je moje radost. A k tomu mi lidi tleskají a ještě mi za vystoupení zaplatí, což je podle mě to nejlepší, co mě mohlo potkat.

30 KILO DOLE:

„JE TŘEBA ZMĚNIT CELÝ PŘÍSTUP K SOBĚ SAMA!”

JE TOMU ROK, CO JSME NAŠE ČTENÁŘE VYZVALI S NABÍDKOU KOMPLETNÍ PŘEMĚNY S PROFÍKY V SIMPLYFITNESS. Z VAŠICH PŘÍBĚHŮ JSME VYBRALI TROJNÁSOBNOU MAMINKU SYLVU, KTERÉ TO VZALA OPRAVDU VÁŽNĚ! ZA 9 MĚSÍCŮ TVRDÉ PRÁCE ZHUBLA 30 KILO, VYPADÁ FANTASTICKY A CÍTÍ SE SKVĚLE! JAKO AMBASADORKA PROJEKTU VÝZVA 1323 TEĎ BUDE CVIČIT DÁL A INSPIROVAT NÁS OSTATNÍ K HUBNUTÍ DO PLAVEK!

Zpovídali jsme všechny jak Sylvu Lukšovou, tak jejího trenéra Jiřího Kubiczka a majitele fitness studia SimplyFitness Pavla Bugaje, díky kterému Sylva pochopila potřeby svého těla. Postupně tak dospěla k postavě, díky které už tolik nezatěžuje své zdraví. A jede se dál.

Co bylo podle vás nejtěžší?

Sylva Lukšová: Nejtěžší pro mě bylo ranní vstávání. Musela jsem si tréninky naplánovat tak, abychom se vystřídali s manželem u nemocného syna. Takže po celou dobu proměny jsem chodila na šestou ráno. To znamenalo vstávat před půl pátou ranní, abych stihla nakrmit syna, obléci se a přes celou Ostravu se dopravit na trénink. A pak byl boj s jídelníčkem. Spíše, než hlad mě ze začátku trápilo nechutenství a bylo pro mě těžké to množství jídla do sebe dostat.

Jiří Kubiczek: S klientkou, nyní již kamarádkou, Sylvou Lukšovou jsme začali spolupracovat počátkem června roku 2017. Její výchozí stav byl opravdu kritický. Trpěla morbidní obezitou, nedostatkem spánku a také zdravotní stav jejího nemocného syna nám v proměně moc neprospíval. Největším oříškem bylo přesvědčit Sylvu o faktu, že jediná cesta k dlouhodobě udržitelné redukci hmotnosti není hladovění, nýbrž pravidelná, pestrá

a vyvážená strava. Mým cílem nebylo vytvořit jí vyvážený jídelníček, nechtěl jsem totiž, ať se stane jeho otrokem. Klient se musí vždy naučit základům stravování a časování jídel tak, ať se každý z nich stane sám sobě výživovým poradcem.

Jaký je podle vás výsledek snažení?

Pavel Bugaj: Můžu říci, že jsem nadšený. Na paní Sylvu jsem moc pyšný, a i přes všechny nepříjemnosti, se kterými se musí každodenně potýkat, to dokázala. Věřím, že právě ona může být inspirací pro mnoho lidí, kteří ani nevěří, že to jde, kteří už přestali doufat, že by to zvládli.

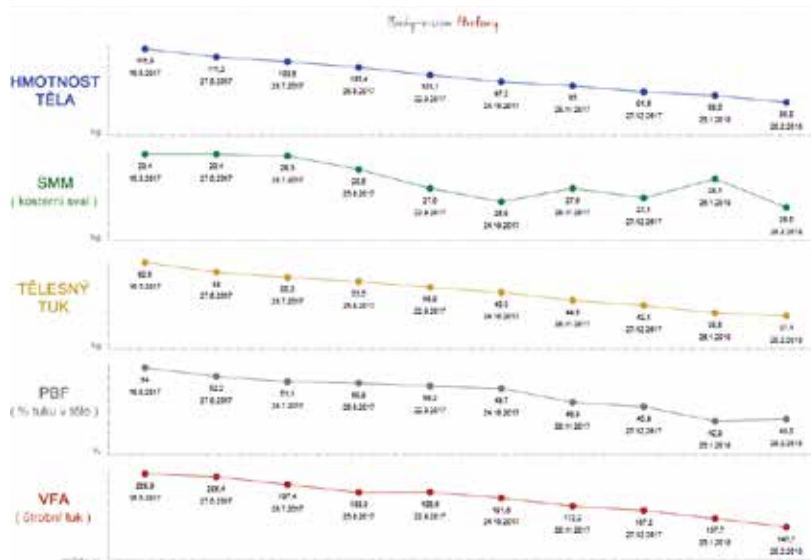
Jiří Kubiczek: Já osobně jsem se Sylvou nadmíru spokojený. Vše, co jsme si nastavili, řádně dodržovala a vytrvala v proměně na jedničku. Do budoucna si o ní vůbec nemusím dělat starosti, věřím, že s tím, co se Sylva o svém těle naučila, se už nikdy k takové obezitě nevrátí. Ba naopak, bude pokračovat dále a motivovat mnoho jiných lidí s podobným problémem.

Sylva Lukšová: Proměna mi asi nejvíce přinesla sebevědomí. Ne v tom směru, že by mi narostlo, že jsem teď štíhlejší, krásnější, pohyblivější. Ale v tom, že jsem dokázala překonat sama sebe. Všechno, co jsem si vytyčila splnit, jsem dodržela. Za celou dobu

jsem nepotřebovala hřešit ani v jídelníčku, ani v tréninku. Naučila jsem se mít ráda sama sebe. A i když je syn tak nemocný, našla jsem v sobě sílu nejen bojovat s dalšími kily, ale i s tím těžkým osudem, který mě potkal. Navíc jsem svým snažením motivovala spoustu známých a kamarádek.

Máte plán i do budoucna? Co byste rádi vzkázali lidem, kteří přemýšlejí, co se svou postavou dělat?

Sylva Lukšová: Určitě se chci hýbat dále. Chci pokračovat i ve snižování hmotnosti a jednoho dne se konečně rozběhnout, tak abych zbytečně nezatěžovala klouby. Už teď jsem se přihlásila na wellness víkend, kde se bude cvičit zumba, aqua zumba a piloxing. A určitě bych chtěla, aby základem pohybu zůstalo cvičení v mém domovském fitcentru Simply fitness, kde se cítím jako doma a kde jsem tohoto úžasného úspěchu dosáhla. Mé okolí se mě hodně často ptá na dílčí otázky typu: co jím, jaké cvičení nejčastěji cvičím, jestli si můžou dát nějaké konkrétní jídlo. Ale takovým přístupem se nikam nedostanou. Je třeba změnit celý přístup k sobě sama.

Pavel Bugaj: Pokračujeme dále ve tříměsíčním programu Výzva 1323 pro všechny, nejen pro klienty SIMPLY FITNESS. Jsem přesvědčen, že za následující tři měsíce se pohneme opět o pořádný kus dále a na InBody nás budou s paní Sylvou čekat další krásné výsledky. Držím palce nejen jí, ale všem, kteří se rozhodli zhubnout, zlepšit kondici, ale hlavně také změnit přístup k sobě samému.

Jiří Kubiczek: Se Sylvou budeme pokračovat v našem snažení. A všem ostatním bych rád vzkázal, že hladovění není cesta k hubnutí. Začněte se zajímat o to, co svému tělu dopřáváte, není to tak složité, musíte jen chtít a výsledky se brzy dostaví. Hlavně se nikdy nesmířte s tím, že obezita je vám souzena, a že se vy nemůžete změnit k lepšímu. ■

Jak už bylo řečeno, Sylva s hubnutím rozhodně nekončí! Stala se ambasadorkou programu Výzva 1323, v rámci kterého chce zhubnout dalších 9 kilo a motivovat k vysněné postavě další odvážlivce. Chceš se taky letos v létě na koupališti blýsknout super postavou? Pojď do toho s námi! Více se dozvíš na www.vyzva1323.cz

INZERCE

IN PARK
OSTRAVA

FITPARK

MALL.CZ

APM
AUTOMOTIVE
Vaš dodavatel autodílů

FunBaby
pro štěstí našich dětí

1. máje 103,
Ostrava-Vítkovice
703 00

*a spoustu dalších
míst Vašeho zájmu...*

www.inpark.cz

Obchodně
podnikatelský
areál, který
nemůžete minout!

Karel Sibinský:

„ŠPIČKOVÍ ODBORNÍCI, BYLI VYPUZENI AMATÉRY?“

ŠESTNÁCT LET PRACOVAL PRO OBČANY NA RADNICI MĚSTSKÉHO OBVODU OSTRAVA-JIH, Z TOHO ŠEST NA POSTU NEJVYŠŠÍM. S KARLEM SIBINSKÝM JSME SI POVÍDALI O TOM, JAK S ODSUPEM HODNOTÍ SOUČASNÉ VEDENÍ NEJLIDNATĚJŠÍHO OSTRAVSKÉHO OBVODU, JAK JE SPOKOJENÝ S CHODEM OBECNÍHO ÚŘADU, ALE I O TOM, CO TEĎ DĚLÁ A ZDA BY SE DO KŘESLA STAROSTY CHTĚL VRÁTIT.

V období 2010-2014, kdy jste byl starosta, byli z 11 členů rady placení pouze čtyři lidé. V současné devítičlenné radě je placeno sedm členů a k tomu předseda kontrolního výboru zastupitelstva. Během funkčního období tak náklady na vedení obvodu vzrostly o 16.000.000 Kč. Co na to říkáte?

Na to existuje poměrně jednoduchá odpověď. Nenajdete obec, městskou část či obvod, které by při srovnatelném počtu obyvatel měly menší počet členů rady než jedenáct. Rozdíl je pouze v tom, kolik jich bude uvolněných, přičemž za to budou pobírat nezanedbatelný plat, a kolik jich bude brát pouze odměnu, jež je nesrovnatelně nižší. Pro konkrétní představu – jeden placený člen rady pobírá zhruba 60.000 Kč, což odpovídá čtyřem neuvolněným členům.

Myslíte si, že je tolik placených politiků pro správu obvodu třeba?

Rozhodně ne, zejména pokud nic nedělají! V minulosti bylo místostarostů i pět, já jsem si vystačil se třemi. Každý věděl, za co je odpovědný a jaké úkoly musí plnit. Nemohlo se stát, že by po roce působení ve funkci místostarosta napsal do Jižních listů článek podobný tomu, ve kterém se současný pan místostarosta Staněk přiznává občanům, že ani netuší, jaké kompetence vlastně má a na jakém principu funguje výkon státní správy v oblasti sociální práce v obvodě.

Považujete vedení obvodu za kompetentní ve svých funkcích?

Obecně by se dalo napsat, že kompetentní ve svém oboru je pouze paní místostarostka Tichánková, která ví, co vlastně řídí a za co nese odpovědnost. Tu ale práce na úřadě zjevně nebví.

„Nemohlo se stát, že by místostarosta napsal do Jižních listů, že ani netuší, jaké kompetence vlastně má!“

Více ji zřejmě zajímá chod její firmy, v níž ji uvidíte častěji než na radnici. Předpokládám, že u příštích voleb bude mít větší ambice. O úrovni některých dalších se vyjadřovat nechci, stačí si pustit záznam z jednání zastupitelstva. Odpovědi na dotazy občanů by se hodily spíše do satirického časopisu.

Jak to myslíte?

Doporučuji přečíst si knihu Vladimíra Mňačka – Jak chutná moc. Někteří členové rady se netají názorem, že „oni můžou všechno“, a ani se nesnaží tvářit, že je názor občanů zajímavý. K tomu si pro jistotu za padesát tisíc korun měsíčně platí předsedu kontrolního výboru, aby náhodou nemuseli řešit problém, až zase spadne billboard, nebude posečená tráva nebo něco podobného.

K 31.12.2014 bylo na Úřadě městského obvodu Ostrava-Jih zaměstnáno 271 zaměstnanců, k 31.12.2017 to bylo již 325 lidí. To je za tři roky nárůst o 54 lidí. Co na to říkáte?

Asi je potřeba tento problém vidět v širších souvislostech. Málokdo si uvědomuje, že počtem obyvatel odpovídá obvod Ostrava-

Jih tuším šestému největšímu městu v republice. Už pouze tato skutečnost by měla zohledňovat funkčnost státní správy, ale i kvalitu samosprávy neboli volených zástupců občanů. Z předvolebních programů prakticky všech stran jsme slyšeli, jak je třeba šetřit a zkvalitňovat tyto orgány. To, co se stalo po volbách, bylo výsměchem všem, kteří uvěřili, že nová koalice, uplácená z ANO, ČSSD a lidovců, povede náš obvod ke zkvalitnění práce pro občany. Nejenže vedení bylo sestaveno z lidí, kteří ani netušili,

co znamená něco řídit, ale kteří, jak se později ukázalo, kromě destrukce dokonce žádný program neměli.

Nárůst počtu zaměstnanců považujete za smysluplný a potřebný?

Nemyslím si, že nárůst počtu volených politiků i úředníků zlepšil fungování úřadu. Je zajímavé, že kontrolní orgány města Ostravy nejeví zájem o takové anomálie, že jsou na úřadě vytvářena pracovní místa, která patří kompetenčně do oblasti státní správy magistrátu. Matně si vzpomínám, jak všichni lídři před volbami voličům slibovali, jak odbyrokratizují úřad a sníží počet úředníků. Řady přátel, vnuků, stranických kolegů, rodinných příslušníků a dalších blízkých, kteří dostali slib zajištění místa na úřadě, jsou nekonečné. Bohužel tito noví zaměstnanci již potřebné vědomosti a znalosti nemají od koho získat, protože všichni nepohodlní zaměstnanci byli vyhozeni. Někteří sice našli uplatnění na magistrátu, či dokonce na krajském úřadě, ale to není podstatné.

Zlepšilo se podle Vás tímto nárůstem počtu zaměstnanců fungování Úřadu městského obvodu Ostrava-Jih?

Ne.

Máte informace o tom, co na to říkají zaměstnanci? Jaká je atmosféra na úřadě?

O atmosféře na úřadě nechci spekulovat. Každé vedení má svůj fanklub a příznivce, kterým vyhovuje styl vedení a řízení úřadu, a taktéž své odpůrce. Tragédií ovšem je, že tito naprosto nekompetentní straničtí zástupci ve vedení do dnešního dne dokázali vyhodit nebo donutit odejít z úřadu 14 z 15 vedoucích odborů či oddělení, kterým v oblasti pracovní erudice či vzdělání nesahají ani po kotníky. Tito úředníci, kteří byli po dlouhé roky hodnoceni nadřizenými a kontrolními orgány jako špičkoví odborníci, byli vypuzeni amatéry, kteří prokazatelně nemají jakoukoliv odbornou kvalifikaci. Člověk, který si za tři roky nebyl schopen přečíst Zákon o obci a nemá ani potuchy o tom, co to je svěřená či přenesená působnost, najednou rozhoduje, kdo po dvaceti letech bude muset opustit zaměstnání, protože nějaký pan či nějaká paní radní někomu bez vzdělání slíbili teplé místočko na úřadě.

Co říkáte na to, že v roce 2016 nebylo vyčerpáno ani 25 procent kapitálových výdajů?

To, že úřad nevyčerpal tuto výši, je naprostá rarita nejen v ČR, ale domnívám se, že i v celé Evropské unii. Všude nad tím kroutit hlavou, ale nikdo s tím nic nedělá. Protože vím, kdo nese kompetenční odpovědnost za tuto oblast, není to pro mě příliš překvapující zpráva. Mimochodem minulý měsíc byl odejit z funkce i vedoucí investičního odboru. Když si vzpomenu, že jsem v pozici místostarosty musel sehnat z dotačních programů každoročně zhruba 300 milionů korun na to, abychom mohli postavit koupaliště, sportovní halu na Dubině, opravit K-TRIO, knihovny, Jubilejní kolonii, renovovat a zatepit paneláky, podchody a tak dále (vyjmenovat bych mohl dalších zhruba 50 akcí), myslím, že víc dodávat nemusím. Můžeme třeba věřit tomu, že současní zastupitelé šetří peníze na vykoupení všech ubytoven tak, jak to pan Rykala s paní Válkovou slíbili v předvolební kampani. (smích)

V roce 2016 proběhlo na území obvodu Ostrava-Jih referendum. Sloučení ZŠ Mitušova 8 a 16 a chování vedení obvodu při této kauze vyvolalo tehdy velkou vlnu odporu. Víme, že i za Vás se rušily školy, ale nikdy se to nesetkalo s tak výrazným odporem veřejnosti. Dokonce bylo vyhlášeno referendum, první v našem obvodě ...

Sloučení škol na Mitušově ulici nebylo vyvoláno nedostatkem dětí, ekonomickou nouzí či snad nedostatky ve fungování školy. Od počátku se jednalo o vyřizování starých účtů mezi panem Rykalou a jeho rodinnými příslušníky s některými řediteli škol. Celá akce byla zahalena do neskutečných lží a polopravd, kterými se měl zastřít pravý důvod likvidace. Do školy nebylo investováno dost finančních prostředků a byla opravována a udržována v režimu dlouhodobých plánů. Škola byla v technicky dobrém stavu a nevyžadovala žádné investice. Výhledově ani nepatřila mezi ty, u nichž by hrozil úbytek dětí.

Tím, že se panu Rykalovi podařilo obelhat radní za ANO o nutnosti likvidace školy, byla spuštěna akce, která začala odvoláním vedoucí oddělení školství na úřadě a jmenováním nového vedoucího, který byl ochoten se k tomuto účelu propůjčit. První lež byla, že již minulé vedení tuto možnost zvažovalo. Nikdy nic podobného řečeno nebylo, naopak existoval zápis, ze kterého vyplývalo, že Základní škola Mitušova 8 s ohledem na specifika ve výukových programech v žádném případě rušena nebude. Lež číslo dvě – úřad neměl koncepci rozvoje školství v obvodě. Přestože existoval oficiální dokument, ze kterého vyplývalo, že obvod má zpracovanou koncepci do roku 2018, každoročně projednávanou v radě a aktualizovanou dle vývoje v přírůstcích či úbytcích dětí v jednotlivých oblastech obvodu, opakoval radní pro oblast školství, pan Rykala, že obvod koncepci nemá a že on ji do tří měsíců vytvoří. Ani po třech letech jeho koncepce neexistuje. Vedoucí oddělení školství pan Stoch poté, kdy musel veřejně

přiznat, že koncepce skutečně existuje, byl z funkce odvolán. Holt vědka se nedočkal. Zatím je funkce vedoucího oddělení držena pro někoho, jehož jméno se asi dozvíme až po volbách. Takže se nechme překvapit, který neúspěšný politik dostane trafikku.

Co teď vlastně děláte?

Jsem starší člověk a jsem rád, že po dvanácti letech ve vedení obvodu jsem si mohl tři roky odpočinout. Užívám si důchodu, procházím se po horách a mou hlavní starostí teď je dostat krtky ze zahrady. Mimochodem, pokud máte někdo zaručený recept, určitě mi napište. Vyzkoušel jsem už leccos, zatím bezúspěšně. Ani plyn nepomohl, jen jsem málem vyhodil do vzduchu zahradu i s domem. (smích)

Ozývají se hlasy, že budete opět kandidovat. Je to pravda?

Jsem neustále kontaktován občany, dokonce i těmi, kteří mě moc nemuseli, abych tuto možnost zvážil, zastavují mě v obchodě, na poště, na ulici a chtějí si se mnou povídat o tom, co se jim nelíbí. Jsou znepokojení a naštvání na spoustu věcí, které kdysi běžně fungovaly, a teď se nemají na koho obrátit ani s tím nejjednodušším problémem. Abych pravdu řekl, návrat do politiky mě už neláká. Zvykl jsem si na jiný denní režim, mám neustále ještě nějaké pracovní aktivity, takže se rozhodně nenudím. Příznívám, že mám i nějaké nabídky od politických subjektů, které by mě rády viděly na své kandidátce, ale zatím jsem se nerozhodl. Ještě to zvážím. Spolupráci s lidmi, jako je například pan Rykala, si ale představit nedovedu. ■

„Existoval zápis, ze kterého vyplývalo, že Základní škola Mitušova 8 v žádném případě rušena nebude.“

*Právník radí:***STRAŠÁK GDPR: JAK MAJÍ POSTUPOVAT MALÍ A STŘEDNÍ PODNIKATELÉ?**

POVINNOSTI SPOJENÉ S OBECNÝM NAŘÍZENÍM O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ (GENERAL DATA PROTECTION REGULATION NEBOLI GDPR) DOPADNOU VEDLE OBCÍ, KRAJŮ, NEMOCNIC ČI ŠKOL TAKÉ NA ŘADU PODNIKATELŮ, VČETNĚ ŽIVNOSTNÍKŮ. V TOMTO ČLÁNKU SE ZAMĚŘÍME NA MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKATELE A ŘEKNEME SI, JAKÉ ZÁKLADNÍ POVINNOSTI JIM GDPR UKLÁDÁ A JAK BY MĚLI POSTUPOVAT: SNADNO, RYCHLE, PRAKTICKY A BEZ VYSOKÝCH NÁKLADŮ.

Úvodem si ve zkratce řekněme pár základních informací o GDPR. Nařízení EU, které vstoupí v účinnost 25. května 2018, představuje nový právní rámec ochrany osobních údajů a pro subjekty, které osobní údaje zpracovávají, přináší také nové povinnosti. Ty se liší podle typu zpracovatele a způsobu zpracovávání osobních údajů. Za porušení povinností hrozí podnikateli pokuta až do výše 20 miliard eur. Byť se v první fázi předpokládá spíše shovívavý přístup ze strany úřadů, vždy bude třeba očekávat individuální přístup.

Jak se tedy s problémem zvaným GDPR poprat co nejlépe, a přitom naplnit všechny zákonné povinnosti s tím spojené? V zásadě stačí dodržet **5 kroků**:

KROK PRVNÍ – UDĚLEJTE SI JEDNODUCHÝ AUDIT

Ten společně zvládneme relativně rychle. Zahájí se první schůzkou, na níž společně probereme, jak podnikatel funguje, jaké osobní údaje zpracovává, byť to možná ani netuší. Vyhodnotíme jak rizika, tak nové nastavení procesů.

KROK DRUHÝ – INTERNÍ SMĚRNICE GDPR

Zejména u podnikatelů se zaměstnanci nebo interní strukturou lze vytvoření směrnice doporučit. Opět se nemusí jednat o nic složitějšího, pokud se ve fungování dané instituce zorientujeme, tím spíše, pokud již některé procesy byly nyní nastavené k ochraně osobních údajů ve smyslu platné právní úpravy.

KROK TŘETÍ – ŠKOLENÍ ZAMĚSTNANCŮ

Jedna věc je nastavení procesů, ale druhá je jejich reálné fungování v praxi. Můžete mít odborně sepsanou interní směrnici, pokud se jí však nebude nikdo ze zaměstnanců řídit, nebudou údaje dostatečně chráněny. A nebudou-li údaje chráněny, hrozí organizaci pokuta ve správním řízení. Proto je na místě, obdobně jako

v případě BOZP, zaměstnance a případně další osoby pravidelně proškolené také v rámci ochrany osobních údajů, tedy GDPR. Periodu školení bych nastavoval s ohledem na konkrétní podmínky a parametry podnikatele. Ani školení Vám nezajistí sto-procentní jistotu dodržování všech principů a pravidel ze strany zaměstnanců, avšak v případě správního řízení a pokuty hrozící za správní delikt může pravidelné školení, stejně jako řádně nastavené vnitřní procesy, dostatečně odůvodnit mnohem mírnější postup ze strany kontrolního orgánu, a v důsledku toho také mírnější sankci. Jedná se tedy o Váš nástroj budoucí obhajoby.

KROK ČTVRTÝ – UPRAVTE SMLOUVY S DODAVATELI A PŘIPRAVTE SI SOUHLASY

Pakliže část osobních údajů předáváte dalším subjektům, příkladem může být předání účetnictví, správa dat apod., je třeba s těmito subjekty dostatečně smluvně upravit také ochranu osobních údajů v kontextu GDPR.

KROK PÁTÝ – POVĚŘENEC

Již v rámci prvního kroku byste měli vyhodnotit, zda právě Vaší organizaci nařízení GDPR ukládá povinnost zavést obligatorně pozici tzv. pověřence pro ochranu osobních údajů. U malých a středních podnikatelů tato povinnost v zásadě odpadá.

S dostatečnou přípravou není třeba se GDPR zbytečně obávat. Ochranu údajů však nelze podceňovat, jak se tomu v mnoha případech dosud dělo. My nabízíme přípravu na GDPR pro malé a střední podnikatele v cenových balíčcích již od 5 000 Kč. Stačí nás kontaktovat a domluvit si schůzku na klega.j@advokatova.cz. ■

JIŘÍ KLEGA

INZERCE

Letní tábory 2018

příměstské tábory

Velký svět techniky, Malý svět techniky

9. 7. – 13. 7. 2018

23. 7. – 27. 7. 2018

30. 7. – 3. 8. 2018

6. 8. – 10. 8. 2018

13. 8. – 17. 8. 2018

20. 8. – 24. 8. 2018

27. 8. – 31. 8. 2018

Cena: 2250 Kč

Počet dětí: 25

pobytové tábory

Lanek Park

29. 7. – 4. 8. 2018

12. 8. – 18. 8. 2018

19. 8. – 25. 8. 2018

Cena: 4700 Kč

Počet dětí: 30

Kontakt:

T: 727 822 450, E: tabor@stcostrava.cz

eshop.dolnivitkovice.cz

www.stcostrava.cz

Svět Techniky
Ostrava

Majáles

OSTRAVA

Pátek
18. května 2018

Dolní
Vítkovice

TOMÁŠ KLUS

MIRAI • DELTA HEAVY^(UK) • N.O.H.A.
VYPSANÁ FIXA • BIJOUTERRIER • PIPES AND PINTS
PSH • REST & DJ HERBY • MATH SUNSHINE^(PL)

Fast Food Orchestra • Mucha • Jakub Ondra • Ptakustik • Role
Staré Pušky • Felix Teleke • Zvláštní zóny • The Complication • Světlo
Jake Haley • Namaas • Hlavkus • Zahi • Syncornoise • Massx
Rido • Madface • Schooler • Beaty • Ron-X • MTTHS • Moyx • Hamham
Martini • MC Corey • MC Kick-in
Lucky Boy • Maniac

www.majalesostrava.cz

Za podpory

Významní partneři

Produktoví partneři

Partneři

Pořadatel

Mediální partneři

Generální partneři

